SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 154. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, AUGUST 16, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го СЕРПНЯ 1989 Ч. 154. РІК XCVI.

На Союзівці виберуть 35-ту „Міс"

Управитель Союзівки І. Флис, мол., у вальчику з цьогорічною „Міс Союзівкою" Г. Легедзою після контесту минулого року.

Союзівка. — Як і кожної суботи впродовж літніх вакацій, тут на оселі УНС в суботу, 19-го серпня ц.р., відбудеться не тільки концерт з мистецькою програмою і забава, але також й День Українського Народного Союзу з вибором найкращої з красних панночок на „Міс Союзівку" на 1990-ий рік. До цього часу клейноди влади „Міс Союзівки" тримає Ганнуся Легедза яку вибрано на 1989 рік.

На концерті в год. 8:30 вечора виступить широко знаний танцювальний ансамбль Роми Прийми-Богачевської, який включатиме учасників танцювального табору на Союзівці, учнів, інструкторів та членів інших груп маестро Р. Прийми-Богачевської.

В ролях конферансьє виступлять Аня Дидик і Роман Швед.

Підкреслити тут треба, ще один гарний жест Українського Народного Союзу, який завжди на ділі старається прийти з допомогою чи винагородою для української молоді, а членів УНС зокрема. Цим разом для „Міс Союзівки" і її дружок УНС приділив три нагороди: перша — це стипендія 500 дол. і один тиждень вакацій на Союзівці; друга нагорода — один тиждень вакацій на Союзівці, а третя нагорода це субота і неділя на Союзівці.

До танців цього вечора приграватиме оркестра „Акула".

Д. ПАВЛИЧКО ПИШЕ ПРО НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ

Мельбурн, Австралія. — Тут у місцевій англомовній газеті „Гералд" з понеділка, 7-го серпня ц.р., надруковано прецікаву статтю з міркуваннями українського письменника Дмитра Павличка, який до Австралії поїхав з України на запрошення Союзу Українських Професіоналістів і Підприємців.

Дмитро Павличко є секретарем Спілки Письменників України та головою новозаснованого Товариства Української Мови ім. Тараса Шевченка.

Починає свою статтю Д. Павличко твердженням, що перебудова сама в собі не спричинила тільки відчинила задавнені рани совєтського суспільства, доторкнувшися цієї найболючішої з усіх ран, рани національного питання. Він наводить твердження англійського філософа Джана Лока, який писав, що національні почування можна провіняти з цв'яхом — чим сильніше б'єте по ньому, тим глибше він входить. Павличко каже, що роками совєтські ідеологи старалися вбити цв'ях національних почувань так глибоко, щоби його головки зовсім не було видно, уважаючи, що цим способом зліквідують цю проблему.

Одначе, як виявилось цв'ях існує, оточений глибокою раною. Найкращі приклади існування цього цв'яха — це не непорозуміння поміж грузинами і абхазцями, чи вірменами і азербайджанцями, але в сильних заявах представників балтійських народів та інших багатолюдних народів СССР, які вимагають національної незалежности. Найбільшою причиною цієї ситуації є колоніяльна політика адміністративних ланцюгових наказів і політики „вибраного народу", подібної до політики російських царів перед революцією — каже Д. Павличко.

Це політика згірдливости до національних культур, відсунення національної мови на друге місце (після російської), а подекуди політика цілковитої русифікації. Замість дискутувати про ці національні відносини в СССР та можливість їх полагодження, пропагувалося політику непомильної справедливости „старшого брата", котру дуже часто підтримували і зрусифіковані представники національних меншин.

Дальше Д. Павличко твердить, що тепер все залежатиме від того, як росіяни СССР поставляться до вимог окремих республік, бо бажанням всіх народів СССР є здобути справжню рівноправність та стати рівними у всіх відношеннях з росіянами. Якщо рух за рівноправні спілкування поміж народами СССР не увічнується успіхом то гласність і демократизація втратить всяке значення.

Політична ситуація в СССР поліпшується, а перший З'їзд народних депутатів СССР є прикладом цього. І саме цей з'їзд підтвердив що нашою найбільш болючою проблемою, найбільш складною та найактуальнішою, є проблема національного питання. Мене питають чи справді Совєтський Союз розпадається? Чи всі ці жорстокі сутички поміж групами різних народів є познакою розпаду? Д. Павличко думає, що ні в кожному разі, саме ці гострі сутички найчастіше виявляють, що ті, які беруть в них участь не знають шляху до національної суверенности. Дуже часто ці заворушення є зумисно спровоковані тими, які виступають проти перебудови, і

(Закінчення на стор. 6)

Конґресмен М. Ліленд згинув в катастрофі

Аддіс Абаба, Етіопія. — У неділю, 13-го серпня ц.р., після цілотижневих розшуків знайдено рештки розбитого літака, на якому одним із пасажирів був американський конґресмен-демократ з Тексасу Мікі Ліленд.

Вістку про те, що врешті знайдено розбитого літака у віддаленій гористій околиці західньої Етіопії, як й те, що ніхто з пасажирів не залишився в живих, засобам інформації подали речники Державного департаменту. З дальших повідомлень відомо, що серед загиблих крім конґресмена М. Ліленда було вісім інших американців, включно з трьома конґресовими працівниками, та чотирьох урядовців американської амбасади в Аддіс Абаба.

Речниця бюра африканських справ при Державному департаменті Ґрета Морріс заявила, що точної кількости пасажирів на розбитому літаку не встанено, бо офіційний список перед відлетом вказував на п'ять етіопців, а місцеві власті повідомляли про семеро їхніх громадян на розбитому літаку. Літак розбився 45 миль від місця призначення, тобто недалеко місцевости Фуґнідо біля суданського кордону, де є великий табір переселенчих осіб, бо саме туди їхав конґресмен М. Ліленд, щоби наочно перевірити життєві умови тих людей, а зокрема брак прохарчування. Будучи головою окремо вибраної комісії для справ голоду Палатою Репрезентантів, він завжди хотів все особисто перевірити, а опісля старався сам керувати допомогою.

У Вашінґтоні та по цілій країні офіційні та неофіційні особи з великим пієтизмом висловлюються про загиблого конґресмена М. Ліленда, який завжди був готовий допомогти тим, що цієї допомоги потребували, а зокрема його зусилля були спрямовані на тих, що терпіли на брак щоденного прохарчування. Його турботи про обездолених були справжніми і щирими, бо як висловився про нього Ейбрагам Фоксман, голова крайової Ліґи проти знеславлення, „М. Ліленд був людиною".

Ч. КІЩАК ГОТОВИЙ ЗРЕЗИҐНУВАТИ

Варшава. — Прем'єр-міністер Польщі Чеслав Кіщак, вибраний 2-го серпня депутатами сойму, заявив у понеділок увечорі, що може відмовитися від наміру зформувати уряд і, мабуть, зрезиґнує зі свого поста.

Ч. Кіщак додав, що запропонує на пост прем'єр-міністра лідера Об'єднаної селянської партії Романа Маліновського. Кіщак сказав, що перш ніж прийняти остаточне рішення, він зустрінеться з президентом Войцєхом Ярузельським.

Політичні коментатори розглядають рішення Кіщака як тонкий політичний маневр. Очевидно, він запропонує пост прем'ра Маліновському на тій умові, що голова Селянської партії запросить на міністерські пости комуністів, селянських депутатів і представників фракції демократів. Таким чином, комуністам удасться втр[?]матися в урядовій коаліції, а „Солідарність" залишиться в опозиції.

Прибувши до Варшави з Ґданська у неділю увечорі на зустріч з лідерами Об'єднаної селянської і Демократичної партій, Лєх Валенса в понеділок по полудні повернувся назад. Зустріч не відбулася. Голова Селянської партії Р. Маліновський і голова Демократичної партії Єжи Юзвяк відмовилися розмовляти з засновником профспілкового об'єднання „Солідарність", не подавши причину своєї відмови.

У понеділок рано польська телевізія передала, що Валенса зустрінеться з Маліновським і Юзвяком. Увечорі телевізія обмежилася коротким повідомленням, що зустріч не відбулася.

У розмові з кореспондентом агентства АП член сенату від „Солідарности" Ярослав Качинський, представник Валенси в переговорах зі Селянською і Демократичною партіями про створення коаліційного уряду, сказав, що він не був абсолютно впевнений в реальности зустрічі Валенси з Маліновським і Юзвяком.

Совєтська газета „Правда" виступила з критикою проти Валенси. Вона пише, що бажання Валенси зформувати уряд без комуністів не сприяє зменшенню політичного тертя у Польщі. Покликуючись на польських коментаторів, „Правда" підкреслює, що дії лідера „Солідарности" можуть викликати тривалу урядову кризу.

В Йонкерсі відбудеться фестиваль

Йонкерс, Н.Й. — Тут в неділю, 20-го серпня ц.р. в Тіббетс Брук парку відбудеться Святкування української спадщини, від год. 1-ої по полудні до 7-ої вечора. Святкування - фестиваль спонзорує Департамент парків, охорони і розваг повіту Вестчестер при співучасти Спілки Української Молоді Америки.

Головною точкою святкувань буде виступ танцювального ансамблю „Калина", що є відомий зі своїх успішних виступів під умілим проводом Володимира Юрченюка. В дальшому виступить естрадна оркестра „Ватра" з грою Володимира Бека на барабанах, Роя Сокола і Михайла Поступака з гітарами, Петра Барни на клявіятурі та співом Варвари Андрушко. Там же виступить і всім відомий вокаліст Алекс Голув з власною інтерпретацією пісень Володимира Івасюка.

Оплата 2 дол. від авта при в'їзді. На випадок дощу програму переводитиметься в йонкерському Домі Української Молоді, 301 Палісейдс авеню.

За дальшими інформаціями можна телефонувати на число: (914) 285-2221.

Братський Конґрес Ню Джерзі проголосив конкурс

Братський Конґрес стейту Ню Джерзі проведе програму нагород за осягу молоді на своїй річній конвенції в днях 12-го і 13-го жовтня 1989 року в готелі Шовбовт і Касіно в Атлантік Сиґі, Н.Дж.

Програма винагород молоді є щорічним конкурсом, відкритим теж для членів Українського Народного Союзу, які є студентами середніх або вищих шкіл. Признання нагород буде базоване на таких досягненнях: успіх у навчанні — 60% надобов'язкова діяльність — 40%.

Конкурс буде проведений у двох вікових групах: перша — 14, 15 та 16 і друга — 17 років і вище.

Кожний переможець отримає грошову нагороду в сумі 100 долярів та трофей, які будуть вручені на конвенції Братського Конґресу.

Всі зацікавлені взяти участь у конкурсі можуть отримати формулярі конкурсу в Українськім Народнім Союзі, або від головного радного УНС Андрія Кейбіди, керівника конкурсу 19 Rutgers Street, Maplewood, N.J. 07040 чи телефоном (201) 762-2827. Реченець для зголошень у конкурсі є 1-го вересня 1989 року.

Висвятили нового священика УКЦеркви

Чикаго. — В неділю, 13-го серпня ц.р., Владика Іннокентій Лотоцький, ЧСВВ, висвятив диякона Івана Грицька на священика Української Католицької Церкви. Свячення відбулося тут в катедрі св. Миколая.

Отець І. Грицько

Диякон І. Грицько, син Томи і Кетлін Грицько, народився в Чізголм в Міннесоті. Після закінчення середньої освіти, він успішно закінчив філософічні студії у відомій католицькій колеґії св. Томи в Сейнт Пол.

В 1985 році, завдяки старанням о. митрата Степана Кнапа, він виїхав до Риму на теологічні студії в Українській Семінарії св. Йосафата.

В неділю, 21-го серпня минулого року, коли українська громада в Міннеаполісі урочисто святкувала 1000-ліття Хрищення України і 75-ліття першої української католицької парафії в Міннесоті, Владика І. Лотоцький в програмі цих ювілейних святкувань висвятив молодого семінариста І. Грицька на диякона.

Після закінчення студій в червні цього року диякон І. Грицько вернувся до Америки, де при катедрі св. Миколая набирає практичного священичого знання.

Нововисвячений священик відслужить свою першу Літургію в неділю, 20-го серпня ц.р. в Міннеаполісі, в церкві св. Константина.

Після Літургії відбудеться в шкільній авдиторії прийняття і зложення побажань для нового слуги Української Католицької Церкви.

ЩОТИЖНЕВА ХРОНІКА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ УГС

• Партбюрократія України незадоволена ходом установчої конференції київської організації Народного Руху України 1-го липня, та мітингом — 2-го липня у Києві і знову напустила на Народний Рух України монополізовану партією пресу. Форумом цього разу став орган ЦК КПУ, газета „Правда України", де 9-го липня була надрукована злісно-тенденційна стаття Михаїла Дарімова („Коли дорогу виложено добрими намірами"), яку за вказівкою ідеологічного відділу ЦК КПУ почали передруковувати органи партійної преси по всій Україні. Мабуть єдино можливою формою полеміки з такого сорту публіцистикою — це лист. До газети „Правда України" написав член УГС із Миколаєва Анатолій Ільченко, який подано: „Шановна Редакціє, прошу опублікувати повідомлення про те, що завідуючий відділом міжнародного життя Михаїл Дарімов — гомосексуаліст і розносчик сніду. Я можу це довести навіть перед судом, але тільки після того, — як Дарімов таким же способом доведе правдивість свого твердження, що активіст Вячеслав Чорновіл — кореспондент всіх пресслужб зарубіжної ОУН, як це повідомила Ваша газета 9-го липня 1989 року. З повагою Анатолій Ільченко, член Української Гельсінкської Спілки, 14-го липня, місто Миколаїв".

• Як уже повідомлялося, 1-го липня у Харкові члени Української Гельсінкської Спілки і Спілки Української Молоді прийшли із синьо-жовтими прапорами до пам'ятника Шевченкові щоб покласти квіти. Там на них накинулися міліціонери з кагебістами, брутально відібрали синьо-жовті прапори і порвали їх. Двох членів було затримано — голову філії харківської УГС Стефана Сапеляка і одного з активістів Союзу Української Молоді, яких пізніше суд оштрафував на 50 та 30 карбованців. У зв'язку із свавіллям харківської міліції, а також із рішенням Верховної Ради УССР не затверджувати синьо-жовтий прапор і тризуб як Українську національну символіку, харківська філія УГС влаштувала голодівку 15-го липня біля пам'ятника Шевченкові, яка тривала цілу добу. Рішучість людей, які вийшли на пікетування, змусили владу піти на діялог з ними. Представники влади розпочали переговори із пікетувальниками і пообіцяли розглянути їх вимоги, а також давати приміщення для відкритого діялогу і наділити майдан для мітингу.

• 15-го липня у Львові у центрі міста, де має бути пам'ятник Т. Шевченкові, члени львівської філії УГС Ігор Деркач, Олег Вітовович, Ярослав Мацелюх, Орест Теренів, організували пікети протесту проти рішення Верховної Ради УССР не затверджувати синьо-жовтий прапор і тризуб як українську національну символіку. Пікетування із гаслами та синьо-жовтими прапорами тривало від 2-ої ранку до пізнього вечора. 16-го і 17-го липня пікетування було продовжено. Одночасно з цим група членів УГС — Богдан Рожак, Ярослав Путько, Михайло Горинь, Олег Петрик, Олег Вітович оголосили одноденну голодівку протесту проти ганебного рішення комісії Верховної Ради УССР. Ініціятиву проведення 15-го липня голодівки протесту висунула харківська філія УГС.

• 15-го липня за дорученням групи шахтарів Червонограда на Львівщині, заступник начальника дільниці нр. 4, Нестор Дрогобицький, та електрослюсар дільниці нр. 4, шахти номер 5 Йосиф Мигаль, оприлюднили таке звернення до всіх

(Закінчення на ст. 6-ій)

У СВІТІ

ТИСЯЧІ МУСУЛМАНІВ-шіїтів з проіранської терористичної організації Гезболла вийшли на вулиці Бейруту, щоб відзначити річницю смерти свого найбільш шанованого святого — імама Гусейна Бін Алі, вбитого мусулманами-суннітами у 680 році після Христа. Цей жалобний релігійний звичай шіїти відзначають щорічно. На цей раз вони використали цю дату, щоб висловити ненависть до З'єднаних Стейтів та Ізраїля. Босими, у чорному, шіїти йшли, піднявши над головами портрети недавно померлого аятолли Хомейні і його наступника Алі Хаменеї. Вони дерли американські та ізраїльські прапори і викрикували на адресу „американських імперіялістів" і „сіоністських ворогів". У натовпі релігійних фанатиків можна було бачити портрети шейха Обейда, захопленого ізраїльтянами два тижні тому.

МИНУЛО 28 РОКІВ ВІД ТОГО дня, коли за розпорядженням Нікіти Хрущова і його східньонімецьких маріонеток Східній Берлін був відгороджений від західнього світу. Берлінська стіна продовжує залишатися навіть в епоху розрядки, зв'язаної з гласністю, каменем спотикання між західніми демократіями і тоталітарним сходом. Виступаючи в суботу, 12-го серпня, у Вашінґтоні, президент Джордж Буш висловив надію, що у Москві нарешті зрозуміють, що Берлін повинен стати центром співробітництва, а не конфронтації. „Ми відзначаємо цю сумну річницю, — сказав Буш, — з надією на те, що штучному відокремленню Берліна від Европи буде покладено кінець". Президент назвав Берлінський мур „символом минулої ери і збанкрутованої політики".

ДЕПУТАТИ ВИЩОЇ ПАЛАТИ польського сойму одноголосно осудили збройну акцію, вчинену державами Варшавського Пакту в серпні 1968 року проти Чехо-Словаччини, особливо підкресливши при цьому, що польські частини були післані в сусідню країну наперекір волі народу. У тексті прийнятої резолюції сказано, що напад на Чехо-Словаччину був жахливим порушенням прав кожної нації на самовизначення, прагнення до демократії і свободи, а також порушення прав людини. Сенат висловив жаль з приводу того, що Польщі довелося брати участь у такій поганій акції. Резолюція сенату, в якому із 100 місць 99 займають представники „Солідарности", свідчить, що вища палата не має наміру задовільнятися дорадчим голосом на зразок британських лордів. Сенатори ясно дали зрозуміти, що претендують на участь у виробленні лінії зовнішньої політики держави.

УРЯД ЄГИПТУ ЗВЕРНУВСЯ до всіх зацікавлених сторін з закликом зробити все можливе, щоб покласти кінець різні, що триває у Бейруті, столиці Ливану. Битва між християнськими силами і сірійськими військами, що не припиняється від 8-го березня, уже привела до смерти 626 цивільних осіб і не менш як 1660 були поранені. „Ми просимо всіх, кому дорогий мир, сприяти припиненню конфлікту", — заявив від імени уряду міністер закордонних справ Єгипту Ізмат Абдель-Меґуд. Громадянська війна у Ливані почалася 14 років тому, але такої бойні, яка йде останні п'ять місяців, ніколи не було. Принципіяльні вороги в цьому побоїщі — християнська армія, яка нараховує 20,000 вояків, і сірійська армія (40,000), яку підтримує шіїтська міліція „Амаль". „Ми закликаємо всі ворогуючі сторони забути про розходження і подумати про відповідальність, яка лежить на них", — сказано в заяві уряду Єгипту.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС повідомило про створення у Києві першого спільного совєтсько-ізраїльського підприємства. Покликуючись на розмову з заступником міністра охорони здоров'я УССР Андреєм Сидюком, ТАСС повідомив, що ізраїльська компанія „Ельсінт", яка випускає медичне обладнання, міністерство охорони здоров'я УССР і один з київських військових заводів,. який переключився на „мирну" продкуцію, приступлять до виробництва приладів для діяґностики захворювань внутрішніх органів. „На жаль, в СССР такого обладнання обмаль, — сказав Сидюк. — Нам потрібні високоякісні прилади, які випускає 'Ельсінт'. За словами Сидюка, прилади спільного виробництва будуть також продаватися за кордон.

В АМЕРИЦІ

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЗАБОРОНУ дискримінації проти калік на місцях праці, у публічних приміщеннях і транспортації коштуватиме комерційні підприємства сотні мільйонів дол. річно, заявили представники комерційного та виробничого світів. Вони також дуже побоюються, що такий закон відкриває великі можливості для різних судових оскаржень. Цей законопроєкт охоплює коло 43 міл. фізично чи ментально хворих громадян, а тому, що має підтримку Адміністрації президента Джорджа Буша, то сподіваються, що Конґрес своє остаточне рішення видасть без зайвих затримок.

МІЖПРОСТІРНИЙ КОРАБЕЛЬ „Колюмбія" без жодних перешкод приземлилася на військово-летунській базі Едвардс у Каліфорнії після найдовшої досі виключно військової місії в просторі. Ракета з п'ятьма військовими членами залоги відбула успішно своє завдання впродовж п'ятьох днів, однієї год. і 56 хвилин. Вже перед тим відбуто три інших військові полети, одначе ні один не тривав довше як три або чотири дні. Не зважаючи на те, що цей полет був засекреченим, аналітики міжпростірних справ заявили, що завданням „Колюмбії" було запущення в орбіту великого 10-тонного розвідчого сателіта, що й зроблено відразу на початку полету, а решта часу присвячено обсервації пересуванню військових частин та проведенню експериментів для програмування оборонного щиту проти атакуючих ракет.

ДВА ОСТАННІ ОПИТИ ПРО новолеґалізованих емігрантів, переведених в Каліфорнії на бажання стейту, виявило дуже низький рівень освіти, зокрема знання англійської мови і її застосування в щоденному практичному житті. Опитано понад 100,000 осіб і вони виявили, що знання англійсьої мови тих осіб є настільки мінімальне, що майже 4/5 з них не можуть увійти в нормальне русло робітничої сили, бо не є спроможні порозумітися з своїми працедавцями.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ДЖОРДЖА БУША буде змушений застановитися наступного року над піднесенням податків, хіба що Конґрес погодиться на деяке обмеження обслуг медичного забезпечення для старших та інших домашніх громадських програм. Цю заяву подав до публічного відома Ричард Дармен, директор бюра Білого Дому, що відповідає за справи керівництва і бюджету, виступаючи на телевізійній програмі мережі Ен-Бі-Сі „Зустріч з пресою".

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ГАЗЕТА „Лос Анджелес Таймс" в четвер, 10-го серпня, у Сан Франсіско після оскарження в грабунку банку, заарештовано 34-літнього Джана Доґеті, який на допитах заявив, що гроші були йому потрібні на те, щоби зорганізувати та закупити потрібні речі і зброю для вбивства президента Джорджа Буша. Після такої заяви Дж. Доґеті відмовлено звільнення за порукою, а шеф бюра ФБІ у Сан Франсіско при цьому сказав, що вже у 1986 році цей же Доґеті погрожував тодішньому президентові Роналдові Реґенові, але тоді його звільнено задля браку доказів. Заарештований не виявив, які в нього мотиви, що ними він керується в намаганні вбити республіканських президентів ЗСА.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Нагорода долярами за працю на ріллі в СССР

Коли в Америці від довгих років практикується субвенціонувати фармерів, щоби вони не засівали всієї їхньої управної ріллі, то в Совєтському Союзі харчова мізерія дійшла до того ступня, що почнуть вже від цьогорічних жнив давати нагороди твердою валютою за успішну працю на ріллі. Від часу заведення в СССР примусової колективізації з її трагічними наслідками для України — сільськогосподарська продукція впала так низько, що уряд мусів щороку купувати мільйони тонн зерна в Австралії, Арґентині, Канаді та найбільше — в Америці.

Совєтський прем'єр Ніколай Рижков інформував у червні цього року членів З'їзду народних депутатів, що в цьому році прийдеться видати вісім більйонів долярів на імпорт зерна і муки. Корес пондент „Н. Й. Таймсу" з Москви Билл Келлер, який виспеціялізувався на авторитетного совєтолога, делікатно висловлюється у своїй кореспонденції з 10-го серпня ц. р., що нездатність совєтської імперії прохарчувати себе — „більше компромітувала уряд, як будь-яка інша проблема економічної кризи". Це не була компромітація Совєтського Союзу, а наявний доказ повного безглуздя марксистської доктрини про однопартійно-державний монополь всієї продукції і розподілу. Коли у грудні 1979 року Москва повела масовою збройною силою окупацію Афганістану, тодішний президент Джіммі Картер припинив продаж зерна й муки Совєтському Союзові, цим потягненням налякавши не на жарт совєти.

Ґорбачов розпочав свої реформи під тиском заламаної економіки, але за чотири роки його правління він перевів різні зміни — крім найважливішого і найболючішого харчового сектора. Названі вгорі чотири вільні країни, найбільші експорти зерна і муки до СССР, не приймали совєтського рубля, який не є нотований на західніх біржах і не належить до міжнародної монетарної системи. Совєтський уряд встановив вартість рубля вище на майже одну третину від доляра, але у тій самій Москві на чорному ринку платять по 10-12 рублів за одного доляра. Сам уряд купує доляри сріблом, що його сибірські поклади вже вичерпуються, та за власний експортований крам (нафту, сталь, вугілля), приймає тільки західню тверду валюту чи японські єни. Скільки більйонів долярів Москва мусіла видаткувати від 30-их років на імпорт зерна, муки й оливи, ледве чи знають самі совєтські правителі. Але той скандальний стан не міг продовжуватись до безконечности. Отож З'їздові народних депутатів і самому урядові сподобалася пропозиція російського економіста Ніколая Шмєльова, щоб обмежити дуже дорогий імпорт сільськогосподарських продуктів та зате збільшити власну сільськогосподарську продукцію. Але все ще не зліквідовано колгоспну систему. Большевики фізично винищили ввесь „куркульський" стан в Україні, яка була перед большевицькою революцією „житницею Европи". Лазар Каґанович винищив штучним голодом 7-10 мільйонів селян, які любили землю, а їхні діти і внуки воліють йти до міста і працювати у фабриках. Реформа з винаймом державної землі має статися щойно цього літа, коли закінчаться жнива. Народні депутати у Москві, включно з названим угорі економістом, свідомі, що годі сподіватися багатих жнив і що не можна буде виправдувати поганий збір „злою погодою". Тому прийняли пропозицію Ніколая Шмєльова „купувати" зерно, муку й сою. Скільки платитимуть і за що — докладно ще невідомо. Це розпочався щойно новий експеримент. Формально — це буде нагорода за „перевиконання норми". Але дуже сумнівно, щоб СССР не потребував надалі імпортувати сільськогосподарські продукти.

Із згаданого вгорі останнього допису „Н. Й. Таймсу" з Москви виходить, що пустка у совєтських крамницях дійсно трагічна і що підсовєтські люди не знали б , що у західньому світі існує, якби не чорний ринок. Те повне незнання використовують спекулянти, які на московському чорному ринку продають, наприклад, комп'ютор вартости 1,000 дол. за 64,000 рублів. Рішено у тому московському „Парляменті" визначити сотні мільйонів долярів на закуп у західніх країнах виряду для фабрик, але також одягів, спорошкованої кави, приладдя до голення, жіночих панчіх і косметики. Західні знавці совєтської економіки, зокрема сільськогосподарської проблематики, пояснюють, що коли б навіть Ґорбачов і його однодумці хотіли виректися рад — і колгоспної системи, то перехід на приватну сільську господарку практично неможливий, бо нема модерних сільськогосподарських машин, існує заскорузлий спосіб обрібки ріллі і нема добрив... Справжній 'рай!'

Василь Сокіл

ДУМКИ ПРО НАЙДОРОЖЧЕ

Усіх нас єднає наша мова — душа народу. Без неї людина німа.

Хоч де б жив українець, — над Дніпром чи над Тисою, в Канаді чи Австралії, якою б говіркою він не мовив, ми всі один одного душею розуміємо. Ми всі живемо, зростаємо, вдосконалюємося під життєдайною силою єдиної української мови. Мова, яка увічнюється в літературі, пісні, наукових здобутках, творячи єдину, нерозривну культуру нації.

Єдина наша мова — це літературна мова. Народ наш, як і багато інших, звичайно користується для льо кального вжитку ще й діялектами, які своїми кращими елементами входять в літературну мову, збагачуючи її лексичне багатство.

Досить вагоме місце в скарбниці української культури посідають твори письминників, які писали різними діялектами. Назвімо, хоча б таких авторів, як Лесь Мартович, Осип Федькович, Марко Черемшина, Василь Стефаник. В їхніх творах, як і в Ольги Кобилянської та Івана Франка лунає краса говірок гуцулів, лемків, бойків та інших.

На Наддніпрянській Україні можна натрапити на елементи місцевих говірок. Особливо помітно це у Архипа Тесленка, не кажучи вже про Квітку-Основ'яненка чи Івана Котляревського.

Написані діялектом твори, безумовно, мали обмежене коло читачів. Це розуміли й самі автори. Скажімо, в книжці оповідань Марка Черемшини „Карби" додано пояснень майже до тисячі слів та виразів.

До кінця свого життя Василь Стефаник писав свої шедеври покутським діялектом, але розумів, що це утруднює їх сприймання широкими читацькими масами. В одній своїй статті він писав: „Без літературної мови нема ні літератури, ні науки, ні публіцистики. Через те не можу радити нашим поетам і письменникам писати діялектом".

•
• •

Українська літературна мова формувалася на основі мови наддніпрянських українців і, збагачуючись скарбами багатьох говірок, стала обов'язковою для загального вжитку в громадянсько-політичному, культурно-освітньому житті всієї України.

Протягом довгого часу наша мова зазнавала впливів сусідніх мов, з одного краю польської, з другого-російської. В обох випадках можна спіткати і корисні здобутки від таких впливів, проте чимало шкоди завдано нашій мові насильним упровадженням в її тіло чужих елементів. Зухвала русифікація в Україні призвела до загрози цілковитого придушення української мови, до знищення душі цілої нації.

Щойно передові кола українського народу вдарили на сполох рятувати мову як життєдайну основу існування і творчої діяльности багатомільйонного народу.

Хоч і гірко та й соромно признатися, дуже багатьох доводиться як невігласів садовити за абетку, до такої міри вони забули материнську мову.

Настільки загрозливе становище з мовою в Україні свідчать такі застрашуючі признання передових письменників: мовний геноцид невдовзі приведе до того, що українську мову ми зможемо почути лише в еміґраційних громадах Канади, Америки, Австралії. Так говорили Д. Павличко, О. Підсуха, Ю. Мушкетик, О. Гончар і чимало інших.

З одного боку, це гірке визнання катастрофічної загрози для рідної мови в Україні, а з другого, свідчення доброї оцінки дбайливости діяспори в збереженні мови батьків. Хочу навести слова Івана Дзюби, який нещодавно з кількома діячами української культури протягом півторамісячного відвідання Канади і Америки докладно ознайомився з тим, що роблять українці, і сказав таке:

„Насамперед вражає і хвилює болюча пам'ять рідної землі — у словах, голосі, очах, душах. Це не просто настальгія, це щось більше. Так само — відданість рідній мові. Величезні зусилля, які роблять для того, щоб зберегти свою українську ідентичність за умов інонаціонального оточення і модерного супертехнологізованого життя. Звідси і гострий інтерес до того, що діється на Україні..."

Далі Іван Дзюба в інтерв'ю, яке дав „Літературній Україні", надрукованій 13-го липня, далебі чи не вперше для тамтешнього читача каже дійсну правду про здобутки української еміґрації:

„Українські громади в Канаді і ЗСА видаються досить організованими, консолідованими, попри наявність численних, часом ворогуючих, політичних та культурних організацій, груп, течій... Чимало української молоді навчається в університетах... Активні українці в різних сферах професійної діяльности. Сильні позиції посідають серед університетської професури. Активно і жертовно підтримують українці свої культурні й освітні програми... Десятки тисяч українців пожертвували для наукового центру українознавства в Гарварді близько 8 мільйонів долярів... Повагу викликає і впертість у плеканні українського шкільництва попри потужну дію денаціоналізуючих чинників. Не раз думалося: нам би такої впертости і такого патріотизму у мовній, у шкільній справах!"

З подивом і захопленням говорить видатний діяч з України про неоціненні здобутки української (недавно званої буржуазнонаціоналістичної) еміґрації. Відвідавши, наприклад, світового значення Бібліотеку Конґресу ЗСА, він був приємно вражений тим, що в ній „працює 40 українців і там недавно відкрито відділ україністики, який налічує, коли мене не підводить пам'ять, близько 50,000 томів різних видань".

Іван Дзюба в своєму інтерв'ю не може втриматись від порівнянь, віддаючи належну перевагу еміґрацій-

(Закінчення на ст. 6-ій)

АБОРТИ В СОВЄТСЬКОМУ СОЮЗІ

(м. б.) У нашій пресі мало дискусії про аборти, бо американські 'мідія' так переповнені цим питанням, що воно переливається нам вухами. Врешті це справа вірування. Коли визнаємо, що Бог є творцем життя і людське життя зачинається з запліднення, то вбивати це життя — гріх і злочин. Коли такої віри у кого нема, то у такої людини й підхід до питання інший. Чували ми, що аборти в СССР дуже поширені, та конкретних даних не багато. Тому може і годиться переказати нашим читачам дещо на цю тему зі світової преси.

Популярний „Ворлд Пресс Рів'ю" за серпень ц. р. передрукував з віденського журналу „Профіль" статтю репортерки Керстін Вітт під наголовком як ця інформація. Подамо дещо з неї дослівно: „Ірина, матір двох дітей, це вийняток. Хоч їй 28 років, вона ось тільки що мала перший аборт. Більшість її приятельок мали вже хоч по два аборти, а то й більше. Тож Ірина знала, що її жде. Вони бадали мене в коридорі, де постійно швендяє нарід, — каже вона. Жінки зі сльозами в очах відходять зі шпиталю після тих перевірок. Аборти в Совєтському Союзі дуже прикрий довготриваючий процес. Треба спершу зареєструватись на цю процедуру, дістатись на листу, перейти преліминарну перевірку, яка включає теж пробу на АІДС. Це триває яких три дні. Сам процес жахливий, хоч в публічних клініках безкоштовний".

Совєтські аборти дуже болячі. Ірині пощастило: за 70рублів знайомий лікар придбав для неї додаткову анестезію, очевидно „на ліво". Перед операцією дають на хвилину понюхати етеру. Але дуже коротко. „Досить, щоб тільки трішки усмирити нерви", — каже Ірина. Статистика показує, що з 10-ох — сім операцій переводиться, особливо на провінції, без знечулення. Мавши додатковий етер, Ірина могла піти додому за три години після операції. Жінки, яким не дано знечулення, остаються в шпиталі часом три дні, щоб прийти до себе. Тих, що мусять побувати в шпиталі довше, тримають по 20 осіб в одній кімнаті.

В загальному, 85 відсотків жінок в СССР робить аборти, а пересічна жінка переживає 3-4 аборти за своє життя. Жінки готові на аборти замість вживати профіляктичні засоби. Наталія Кранікова, колюмніст із „Московських новостей", сказала, що СССР побив світовий рекорд щодо числа абортів. В 1987 році було в СССР 6.5 мільйона абортів, три рази більше, ніж в інших соціялістичних країнах, і 6-10 разів більше, чим в капіталістичних. Вона дальше сказала: „Щобільше, — підхід до абортів у нас просто варварський. Це психологічний, моральний і фізичний злочин супроти наших жінок, що стосують аборт як методу плянування в родині. У нас нема едукації в питаннях сиксу. Наша молодь не навчена, як поводитись у тій сфері людського спілкування (На марґінесі, авторка подає теж інформації про жіночі і мужеські контрацептивні засоби, які нічого не варті).

Ця Кранікова каже теж, що останніми часами введено в СССР техніку „мініабортів", висмоктування плоду в перших шести тижнях вагітности. Цю процедуру не вважається абортом, а „поправкою жіночого циклю". Тому, що це не рахується як аборт , статистика абортів зменшилась. Але цю техніку стосується наразі тільки в Москві, Ленінграді, Києві і Тбілісі. Від року появились приватні клініки абортів. В Москві така клініка працює під назвою „Діяґностика". Працюють у ній два гінекологи, лікар загальної практики і технік у ляборатορії. Операція коштує там 50 рублів.

Коли репортерка відвідала цю клініку, вийшла до неї Тамара Аґаян, гінеколог, і сказала, що дуже втомлена, бо за останню годину зробила 22 аборти (що три мінути один). Виходить, що це один із найкраще проспеpуючих у СССР вільних бизнесів...

Читаєш репортаж і бачиш, що навіть у справах статевих зносин — там рай!.. Цікаво було б, коли б дехто з наших новоприбулих розповів нам дещо про ці „дискретні" справи.

Зі змісту статті Керстін Вітт виходить, що її перша співрозмовниця Ірина — це мешканка Києва.

Ярослав Рудницький

Документаційно-видавничий аспект X сесії УНРади

У багатьох звідомленнях і статтях про X сесію УНРади в українській пресі тільки вийнятково були згадки про документаційно-видавничий аспект цієї події, хоч власне він відрізняв її від усіх попередніх.

Справа в тому, що з першої до шостої сесій маємо обширні звідомлення, видані Українським Інформаційним Бюром після відбуття цих сесій п. з. „Матеріяли й документи" даної сесії. Їх можна знайти в усіх важливих архівно-бібліотечних центрах, а передусім у Конґресовій Бібліотеці в Вашінґтоні, в колекції ДЦУНР у Національному Архіві в Оттаві, в Домі УНР у Філядельфії тощо. На жаль, „Матеріялів і документів" про сьому, восьму й дев'яту сесії УНРади ніде немає, бо вони не появилися друком.

І от, маючи на увазі можливості традиційного занедбання документації після десятої сесії УНРади, автор цієї інформаційної статті рішив подбати про неї ще перед сесією у Бавнд Бруку 17 — 19-го червня 1989 року. В цій цілі він звернувся до всіх членів Уряду УНР з дорученням приготовити звіти з їхньої діяльности за 1984-1989 роки, щоб із надрукованими представити членам сесії.

З малими вийнятками це вдалося.

Найобширніше звідомлення прийшло від керівника ресорту культури й науки — проф В. Жили. Воно, багато документоване меморандами до своїх і чужих установ і осіб, дає вичерпний образ наполегливої діяльности цього важливого ресорту Уряду УНР.

Більш сконденсований характер має звідомлення заступника Ресорту зовнішніх справ — д-ра В. Трембіцького, при чому значну вартість має його бібліографія писань про українську державність. Само собою, це звідомлення доповнює огляд діяльности керівника Ресорту й голови Уряду в роках 1984-1989. З обильного матеріялу цей останній навів тільки селективні документи про післягельсінкські конференції в Берні й Відні (1986 і 1987), меморандум до президента Р. Реґена з 1987 року та звернення до ООН у справі Чорнобиля й деколонізації України з 1989 року.

Звіт полковника Юрія Сальського, як голови Архівного Комітету ДЦУНР в Оттаві, й протокол важливого зібрання екзильних урядів у Відні 6-го листопада 1986 року в записі голови УІБ Т. Носко-Оборонів доповняють звіт голови Уряду й Зовнішніх справ. К. Луценко звітував про фінанси ДЦУНР.

Коли поминути схематичний перелік головних даних про діяльність проф. І. Самійленка, заступника голови Уряду (оснований на листі з 31-го травня 1989), то докладніші звідомлення з діяльности переслали до цього видання голови Представництв у Австралії (ген. С. Яськевич), Бразилії (д-р М. Рубінець), Великобританії (голова М. Сидоренко); інші представництва не прислали своїх матеріялів і тому не вийшли в друкованій формі.

У загальному, „Матеріяли й документи" дають хоч і неповний, то проте приблизний образ діяльности Уряду УНР у роках 1984-1989. Розуміється, промови Президента, проповідь Митрополита, звіт голови УНРади й інші матеріяли чекають на своє опублікування, можливо в другому випуску згаданої сесії „Матеріяли й документи"; треба сподіватися, що їх не стріне доля сьомої, восьмої й дев'ятої сесій УНРади, що залишилися „білими плямами" в історії ДЦУНР.

Згаданий випуск „Матеріялів і документів" X сесії УНРади не вичерпує усієї документаційно-видавничої діяльности цієї сесії. Згідно з рішенням Уряду з 25-го червня 1988 року й Президії УНРади з 26-го червня 1988 року, комітет у складі Тетяни Носко-Оборонів й Галини Сенишин та ред. Вол. Марка підготовив і видав на сесію окремий імпозантний „Бюлетень Українського Інформаційного Бюра" з багатим змістом: текстами Президента М. Лівицького, голови Уряду Яр. Рудницького, Г. Сенишин, Т. Носко-Оборонів, Вол. Марка, а в тому й із передруками текстів Л. Лук'яненка, Вол. Жили, та з вийнятками висловів С. Петлюри й інших.

Для повноти образу треба тут згадати ще й окремі видання: книгу О. Доценка „Літопис української революції" та монографію В. Жили „Президент Микола А. Лівицький і наша сучасність", що вийшла в виданнях УММАН.

А в цілому треба ствердити, що документаційно-видавнича сторінка X сесії в 1989 році була добре продумана й виконана. Після Сесії „Матеріяли й документи" та „Бюлетень УІБ" розіслано на важливіші адреси українських і неукраїнських центрів і там вони зберігатимуться як свідоцтво української політичної дії в екзилі в роках 1984-1989.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Андрій Качор

„ДУМАЙТЕ, ЧИТАЙТЕ"

I.

Два слова Тараса Шевченка — „думайте, читайте" — це цілий дороговказ для змагу за нашу здорову думку, для змагу за нашу національно-громадську гідність, за наше бути чи не бути.

Живемо в добі великих досягнень людської культури, в добі, коли тріщать старі форми життя, а на їх місце приходять нові, що більше відповідають духові часу. Стомилевими кроками поступає вперед не тільки наука і техніка, але ціле суспільне та національне життя кожного народу, яке треба вивчити, пізнати та далі розвивати.

А як це у нас, у нашому національному житті в діяспорі? Чи ми проґресуємо, чи може у наше життя закрався реґрес?

От, наприклад, відмічуємо 175-ті роковини народження Тараса Шевченка, нашого найбільшого поета й пророка, глибокого мислителя, нескоренного борця за духовно-національне і державно-політичне відродження України. А рівночасно, на жаль, не всі українці в діяспорі знають про його славну й невичерпну криницю народної та загальнолюдської мудрости, що є замкнена в одній книзі, що їй на ім'я „Кобзар". Чи є вона в усіх наших хатах?

Багато наших людей, навіть інтеліґентів, живуть, мов ті пустельники, в колі свого дрібничкового щоденного життя і дуже мало цікавляться нашим культурним, політичним і господарським життям, а навіть не дуже зацікавлені політичним життям країни, в якій живемо, хоч те життя кипить довкола нас.

Багато наших інтеліґентів-професіоналістів, зокрема з молодшого покоління, не мають і не читають ні одного нашого часопису — тижневика, не говорячи про щоденник („Свобода" або „Америка"), вдоволяючись тільки місцевим англомовним часописом.

Знаю багато наших світських і духовних інтеліґентів, що не мають ніякого українського журналу в своїй хаті, ані релігійного, наукового, літературного, політичного, господарського чи загально громадського характеру. А про українську виховну літературу, про українську книжку — шкода з такою особою і говорити, бо вона книжок не купує і не читає. А спитайте такого інтеліґента, чому не читає своєї преси, літератури, — то почуєте оправдання, що він не має часу на читання, що по праці мусить відпочивати. А ще гірше — почуєте, що він взагалі не любить читати.

І це наша найболючіша культурна проблема. Це гальма нашого духового розвитку, гальма нашої культури. Велика частина української інтеліґенції не купує і не читає української преси, українських журналів і українських книжок! І тому не дивно, що наклад української книжки в діяспорі не переступає 500 до 1000 примірників, за малими вимками.

Найприкріше, що такі люди стоять навіть у проводі деяких наших установ, а не знають часом основної мети цієї установи, бо вони її трактують за звичайне підприємство, що має певні прибутки і... дає працю. Навіть своєї української мови не дуже радо вживають. Світогляд таких людей дуже вузький. Це, як каже Кассон, „циркові коні, що навчилися однієї штуки, крутяться в колісце і з того їдять своє сіно".

З тим явищем треба нам боротися! Його на дальшу мету в нашій громаді не можна толерувати, виправдувати, бо це доведе нас до цілковитого національного анальфабетизму. Хочемо чи не хочемо, але за цей стан, поминаючи обставини, відповідальність впаде на наші Церкви та їх духовенство та на українську інтеліґенцію, на наших професіоналістів, які забувають за свою відповідальність перед своїми батьками і своїми потомками, відповідальність перед Богом і нашою історією.

Шевченко написав для нас своє безсмертне „Послание", в якому закликає нас шанувати свою національну гідність. Він протестує цілою своєю істотою проти плитких, пустих і „немудрих" інтеліґентів-балакунів, вимагаючи, щоб вони працювали над собою, набирали перш усього рідної мудрости, щоб гідно відтак працювали для нашого поневоленого народу в Україні і поза Україною. А що може дати для народу такий інтеліґент, який не знає своєї історії, своєї літератури, своєї традиції? А не знає, бо не читає і не любить читати української книжки.

Візьмімо до уваги тільки одну-однісіньку фразу Тараса Шевченка: „Думайте, читайте". Два слова, а який багатющий зміст! Спробуймо проаналізувати і скоментувати ці два, такі важні змістом, його слова.

•
• •

Не всі ми здаємо собі з того справу, що кожний кандидат на провідника будь-якої громадської установи, а тим паче кандидат на провідника народу, мусить вміти думати, бо думати — це значить організувати свій розум, духові сили, знання, щоб ґрунтовно вивчити рідну історію, літературу, пізнати національну і соціяльну структуру свого народу та інших народів, з якими треба співжити і співпрацювати. Сьогодні вже не треба доказувати, що справжня велич і сила людини походить не від сили її м'язів (хоч і це має своє значення), але від розуму людини, який допоміг їй перемогти її тваринну частину, щоб стати саме справжньою людиною. А як часто люди навіть на високих громадських постах про це забувають.

Людська гідність, — твердив колись Паскаль, — полягає саме в здатності думати. А саме думання — це діяльність чисто людська. І навпаки, хто не вміє думати, той часто не може знайти собі місця... серед людей.

І тому, коли говоримо про діяльність поодиноких людей або окремих народів, то менше звертаємо увагу на саму діяльність, але шукаємо доцільности цієї діяльности, доцільности такої чи іншої громадської праці. І тому часто чуємо питання: з якою метою це роблено (наприклад, громаські свари і розбиття існуючих добрих організацій). Нащо, хто це інспірував і яка користь з того буде для людини, громади чи народу? — тобто ми шукаємо думки.

Коли більша кількість людей думає над такою чи іншою проблемою, — їх вислів творить громадську думку. Вже в старовинному світі високо цінили громадську думку. Пригадаймо собі староримське: „Голос народу — голос Божий".

Громадську думку, яка в нас не завжди на висоті свого призначення, має плекати і формувати наша родина, наша Церква, наша Рідна Школа, а далі — наша українська книжка, наша преса, публіцистика, різні громадські збори й наради, а також товариське співжиття. Формувати думку громади чи народу — не легке завдання, бо ця праця вимагає мудрости і повної моральної відповідальности. Це останнє чи не найважніше. Бож громадська думка більшого чи меншого гурту осіб — це совість цього гурту, совість народу. Вона стоїть на сторожі національної чести і національної гідности.

Нарід, що складається з одиниць, які вміють думати, має звичайно високорозвинене почуття національної самопошани, вірности своїм переконанням, вміє шанувати свою національну гідність. Коротко кажучи: такий нарід має своє національне обличчя.

Продовження буде

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1989 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
13 Кузьо Роксана С.
22 Поплавський Кайлі Х.
33 Деркач Марко
27 Ґедман Михайло
39 Тишко Михайло
43 Буціерка Таня
47 Самійло Григорій, Михайло, Юлія
59 Марсльнд Микола
63 Адамс Меган
66 Вирста Лара, Михайло
101 Валкер Бріян Л.
169 Мерман Стефанія А.
220 Проссер Карен С.
231 Далеандро Луїз Р.; Дуґерті Єсика Х.; Кельчнер Корей
268 Кіт Кароліна, Петро мол.
269 Салабай Галина
287 Кінал Іван В.
307 Мельник Бенжамін А. 2.
320 Геролд Анна М.; Кантвель Христина М.
367 Федишишин Ашлій Р.
399 Дембіцький Михайло; Полухович Андрій, Лариса, Олександер; Форович Зеня
450 Артимишин Ліліянна Х.2.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Дяківський Андрій
15 Круль Володимир, Ксеня, Марічка
20 Іваницький Олександра; Крупка Карен, Кевін, Кеннет
59 Литвин Анастасія
63 Серене Давид, Петро
81 Бендюк Лариса
120 Швантко Доналд
151 Ришко Тара
221 Сенев Карен, Михайло
288 Данилюк Шави М. 2.
309 Шут Пеній
333 Давіс Скотт
358 Гаргай Василь
367 Свистун Доналд
399 Михалушко Мирослав; Шатфаг Йосиф
414 Гвозь Брус, Теодор мол.
427 Бука Оксана
452 Солан Ясон А.
464 Шестовський Таня 2.
484 Кучера Глорія, Ліза, Мирон, Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Ландорін Юдит
53 Воробій Іван
216 Тарнавський Іван
224 Кешик Стефан мол.
409 Федірко Михайло В.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
3 Лойко Юрій
50 Погуляй Таня
106 Дидьо Давид; Шеп Матвій М.
174 Козовик Юліян; Літинський Андрій
183 Пардон Катерина, Синтія І.
236 Фейрлій Ґавін М.
254 Баксер Христофор П.
270 Бойд Катерина А.
297 Типінг Михайло
320 Річардсон Лара, Матвій, Сусанна
358 Полатайко Лідія М.
380 Ковальчук Линн; Лещишин Михайло, Надія; Олаф Йосиф
492 Генза Дарія Г., Йогобовська Таня

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
36 Дочих Христофор
45 Карик Наталка
163 Міндзяк Василь, Токар Гелена, Стефанія
348 Ганяк Брадлій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
20 Крупка Карен, Кевін, Кеннет
63 Серена Давид, Петро
106 Марчук Христина
218 Буут Діяна
221 Сенев Карен, Михайло
309 Штут Кеннет мол., Пенний
358 Гаргай Василь
367 Свистун Доналд
427 Биця Оксана
464 Шестовський Таня, Трасі
484 Кучера Глорія, Ліза, Мирон, Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Кост Наталка
47 Німий Шанон
57 Бездух Роберт
156 Забродський Ніна
163 Лезняк Наталка
200 Брадбурий Франк
235 Манаган Еймі М., Юлія
242 Лапоцький Христофор
274 Мегалко Джаклін
288 Данилюк Шави
307 Вальзер Микола
327 Копистянський Стефанія
372 Шайдецький Іван
374 Хром'як Марія, Стефан
379 Бергман Христина; Даннер Марія
383 Овос Нансій
414 Олещук Роман мол.
416 Кузишин Катерина А.
422 Голубовський Віктор
432 Сетник Ігор Б.
439 Рогатин Оксана І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Круль Володимир; Ксеня, Марічка
20 Іваницький Олександра
59 Литвин Анастасія
62 Юцишин Степан
63 Беннер Брадлій
81 Бендюк Лариса
112 Брунсон Ісонард
124 Белла Христофор
145 Титаніч Павля
146 Чарновчан Норін
151 Ришко Тара
182 Завада Наталка
235 Барна Бет; Еденс Лорі
374 Мелнко Джаклін, Надія
288 Данилюк Шави
292 Мочеред Іван
333 Давис Скотт
355 Гельсель Давид
374 Берегулка Роман; Джонес Оксана
383 Ердек Діяна М., Іван
399 Михалушко Мирослав
407 Корчинський Павло В.; Яворський Кароліна Д.
409 Салмон Христина М.; Фокс Іван
414 Гвоць Брус Д.
452 Солан Джасон А.
484 Кроп Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
120 Свантко Доналд

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Жолобецький Сергій
45 Савицький Данило В., Христина А.Л.
47 Саміло Лінда М., Руссель М.
57 Бездух Роберт
63 Антоній Роза Е.
76 Стефанов Марія
82 Сердюк Михайло
116 Лесик Володимир
120 Кармазин Ліза
127 Шишка Глорія, Степан
131 Боєчко Василь
146 Васеленко Сузанна
161 Роман Іванна; Петро; Савдер Чарлс мол.; Шедар Елисавета 2.
163 Лезняк Наталка А.
169 Барановський Річард
174 Гривнак Роман 2.
180 Жеребняк Іван Й.
216 Німилович Марта М.
217 Бакстер Річард; Напора Зіновій
230 Деметра Мишель, Михайло
231 Дуґертій Іван, Марія; Далендро Франк III, Ґартій Томас
238 Гриценко Віра, Надія
242 Саванут Гелена
266 Дулиш Христина І.; Мессак Софія
271 Вестерман Христина; Ганер Дебора К.; Прехт Русеплі Ф.; Фиш Марлен.
305 Керчецький Катерина
345 Пасічник Гелена
368 Дубас Віра
371 Лесій Роксоляна
373 Вілліямс Ярослава
375 Чайковський Романа Л.
379 Даннер Марія Л.
441 Стахів Анна, Богдан
456 Антонельо Діна, Христина
459 Галай Василь
465 Король Петро •
473 Жеребецький Ростислав •
489 Суховерська Гермінa

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
45 Кічула Анна М.; Повалачик Стефанія
114 Вайріс Євгенія
130 Логуш Зеновія
257 Сіобанюк Василиця, Василь
259 Савчак Петро •
423 Ґосвич Віра, Катерина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
42 Пеленський Михайло мол. •
55 Грицківський Анна
221 Кравецький Катерина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
37 Дочич Христофор •
45 Царик Наталка
163 Міндзяк Василь •; Токар Гелена, Стефанія
348 Ганяк Бредлій І.•

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
27 Витвицький Андрій, Таня
39 Данилюк Роман
47 Чайковський Роман •
53 Моорі Марія
78 Бейрі Кей
86 Лейшман Павло А. •
88 Куреський Андрея
106 Андрев Матев; Бараник Орест; Думановський Річард; Дидьо Іван, Наталка; Карасейчук Іван; Макарук Ігор •; Попович Нестор; Рудяк Стефан; Шейп Іван, отець
113 Шейн Михайло А. •
153 Долницький Ірена, Мирон •; Строчан Ольга
178 Іворський Денис А. •
200 Ярема Петро Ю. •
266 Мессак Софія
270 Ленчук Василь •
316 Благий Мирослав •
320 Річардсон Еморій мол. •, Йозефіна Т.
336 Оркуша Стефанія
358 Головатий Рома
380 Бобер Анна; Ковальчук Іванна, Сара; Олас Іванна
401 Чорний Софія
414 Олещук Ольга
434 Ридзанич Стефан •
492 Стос Модест
493 Стефанюк Богдан •, Катерина, Михайло •, Степан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Ґосвич Віра, Катерина
114 Савчак Петро •
153 Кічула Анна
204 Логуш Зеновія
269 Чобанюк Василка, Василь
371 Повалачик Стефанія
423 Верес Евгенія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
14 Филипчук Анна
17 Кузьмин Віра
20 Сосновський Василь •
37 Гнатюк Марія Е.
83 Машлянка Анна, Марко
106 Іванюк Дзвінка 2.
155 Космина Бонні
174 Гривнак Роман •
179 Петришин Джон Е. •
183 Гусак Катерина
194 Гой Марія Л.
204 Галуха Анна 2.
216 Писко Сильвія
240 Сивий Стефан •
242 Савангт Гелена 2.
257 Старр Данило М. •
291 Дутка Антін, Лаврентія
292 Кримінець Андрій
297 Типпінг Василь •
348 Петришин Петро
350 Франко Анна, Єва
356 Продивус Володимир •, Юлія, Ярослав
358 Гаргай Василь •
377 Семчук Надія
379 Коринецький Оксана
440 Трушик Кармеля
473 Жеребецький Ростислав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Ползер Гейл
8 Івасютин Дмитро; Олиняк Іван, Стефанія
27 Шпирко Ірена, Петро •
36 Жовнірович Ольга
42 Зєльонка Антоніна, Іван
45 Матула Осип
86 Кудрик Йосип, Марія
88 Прачук Володимир
94 Целюх Джері
127 Непорадний Варвара
130 Декайло Любомира
137 Колодруб Іванна Б.
146 Дідочак Марія
156 Кучера Михайло •, Руссель •
158 Житинський Олексій
163 Швець Джанет
174 Качникевич Михайло
177 Накопинський Томас •
206 Макар Анна
274 Корочинський Павло
292 Джул Андрій; Манко Григорій •
307 Гусак Конрад; Сидоряк Христина; Юськів Теодор
316 Паркер Рита М.
336 Кілярський Марія А.
352 Кий Мирослав •
374 Зінків Надія; Скепрівський Василь
379 Тринога Стефан •
422 Данилюк Марія
426 Корнелюк Катерина
430 Станіський Євстахій •
432 Бойчук Анна
437 Кахнкевич Марія, Тарас
439 Михайловська Надія
451 Притула Ольга; Федась Леся
464 Вайлінг Василь •; Трофимович Тарас •
465 Жеребецький Тетяна; Клемба Тетяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Рудик Михайло •
6 Хомик Стефан •
7 Кріль Денис Е. •
13 Зендран Іван; Ксенич Сем
14 Мандзій Марія
32 Міщук Людмила; Цікало Олександер •
42 Тинько Михайло
58 Гербовий Теодор
70 Гузар Оксана
88 Галасій Андрея, Георгета; Качала Олег; Починок Елля
94 Білий Роман Т.; Камецький Марія
96 Драпала Микола •
102 Магоцький Григорій •
105 Ортинський Тарас •
112 Саєпік Василь Е.•; Глорія
123 Метро Аліса "О"
127 Нижник Павло, Розалія
128 Горбовий Гелена
142 Сушків Омелян •
147 Сокальський Констанс
175 Татарин Анна, Євген •, Юрій •
176 Ярка Марія
209 Принада Розалія
217 Гузар Михайло •; Заяць Томас Ф. •
223 Гофман Григорій •; Микулин Нансі
230 Ліщак Іван; Сімсон Анна
234 Пінковський Мирон
238 Гриценко Віра
240 Мудрий Люба
242 Карліцький Річард •, Франк •
247 Косовський Михайло мол. •
268 Леськів Лев, Софія
274 Добрянський Аліса; Малис Катерина
286 Шелак Дебора
292 Мочерад Наталка
293 Процюк Гелена
295 Храпко Анна
296 Череменський Михайло "О" •
305 Гарріс Анна
309 Ґоско Елена
316 Сірик Володимир •
317 Шишак Андрій •
327 Небошинський Феодосія
334 Палівода Діяна
336 Кілярський Анна
347 Снігур Францес
348 Біловус Анастасія, Іван •; Терлецький Катерина, Михайло •
352 Гладаш Іван •
371 Мосторий Орест; Онишкевич Емілія
372 Шнітзер Стефан •
374 Берегулка Зенона, Юрій •; Переверзевський Галина
379 Васик Ана; Юрків Ольга М.
383 Мартинюк Зеній •
397 Гентош Іванна
399 Голойда Іван •
414 Карпі Віра
430 Гомель Петро
440 Пирожак Віра
465 Король Петро
481 Сімик Марія
484 Запарнюк Ірена; Кропеницький Богдан •, Йозефіна
489 Суховерський Гермінa

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
153 Стойко Роберт •
432 Ковалик Богдан •

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
2 Крономіз Енох •
15 Білинська Мелянія
21 Левкович Микола; Іванонко Василь
25 Калиновський Дмитро; Свіїт Іван; Филик Марія
44 Лещишин Стефан •
50 Гармич Катерина
59 Захарко Іван
63 Борняк Софія
70 Чайка Павло •
75 Корнило Емілія
83 Карбівник Теодосія
87 Консик Алфред •
91 Вінслов Йосеф •; Шавінський Емілія
96 Сіміхуд Володимир •
100 Позняк Марія
113 Пених Антоній •
125 Когут Олександер •; Ґенюк Перл
137 Томко Катерина
147 Радьо Катерина
151 Кісилевський Іванна
155 Квітковська Аніта; Романко Іван •
156 Новак Катерина
161 Шербик Стефан •
174 Козак Марія
184 Оприск Зенон
191 Кіднаський Михайло 2. •
200 Господарець Броніслава
218 Нановський Марія
221 Василовський Філіп 2.
230 Бренько Микола
234 Попадюк Степан
237 Мельник Петро •
238 Берестецька Софія
239 Федорів Іванка
240 Борщ Григорій
243 Ресетар Анна Т.
276 Щербак Стефан; Урбан Емілій •
277 Нестерук Яків 2.
287 Нагаєвський отець Ісидор; Шнурер Мільдред
290 Блашків Володимир 2.
292 Коваль Марія
301 Середа Катерина
305 Батіг Анна
316 Флетчер Гелена
320 Каглан Павло •
334 Чайковський Гелена
336 Голдер Катерина
337 Скибик Марія
341 Василюк Анна 3.
348 Прекста Садій
352 Маршалок Евген
358 Брезька Мелянія; Вербінський Павліна; Чай Стефан •
361 Квочко Петро •; Мандзяк Ольга
371 Гуур Павло
373 Громоцький Петро 2. •
397 Мандзюк Олексій •
420 Обах Михайло 2. •
430 Кокорудз Роман; Прокопчук Стефан
464 Шестаковський Гелена
466 Давидович Анна
474 Манило Володимир
261 Дорогій Олена
270 Ленчук Василь •
320 Річардсон Еморій мол. •, Йозефіна Т.
336 Оркуша Стефанія
358 Головатий Рома
372 Фурніср Кевін •
380 Ковальчук Іванна, Лінда, Розалі М., Теймій; Олас отець Олег •
424 Редзанич Стефан •
441 Стецишин Василь •
448 Хобич Микола •
458 Москаль Тарас •
464 Зварич Іван •
471 Савич Михайло •, Ольга

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Ґосевич Віра І., Катерина

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
47 Руетер Гелена
101 Товпаш Зеновій •
125 Задрожний Мішель •
146 Калинчук Петро
183 Гаврилишин Андрій •
205 Кравець Василь
287 Балешта Гелена
399 Запухляк Анастасія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
22 Плешкевич Роман •

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з червня 1989)

Кляса Т16	128
Кляса Р70	107

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	15
Кляса Е18	2,203
Кляса Е20	2,486
Кляса Е65	289
Кляса Р20	3,587
Кляса Р65	143
Кляса ТР-65	1,239
Кляса Т23	79
Кляса WSP	252
Кляса SP-E65	297
Разом	10,825

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
43 Ґаздов Йосиф; Кувгер Ліліяна
47 Саміло Лінда М., Русель
174 Гривняк Роман
217 Напора Зиновій
231 Далейдро Франк І.; Довгертій Іван, Марія; Ґвартій Томас
235 Спак Линн
266 Дулиш Михайло, Христина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
150 Никорчук Петро •
293 Білас Йозефіна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
423 Ґосвич Віра, Катерина

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
51 Ольшанський Іван 2. Б.•
55 Зарон Володимир •, Стефан А. •
231 Волфі Роберт •

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий ріл	10
Кляса Р70	43
Кляса Т	501
Кляса W	8,888
Кляса Р20	6,891
Кляса Е20	6,408
Кляса Е65	1,804
Кляса Р65	899
Кляса DP60	126
Кляса DP65	700
Кляса SP-W	264
Кляса SP-E65	147
Кляса ADD	6,072
Кляса Т10	440
Кляса Т5	121
Кляса DT30	4
Кляса ART	16

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса Р20	400
Кляса Е20	267
Кляса Р65	28
Кляса Е65	66
Кляса Е18	1
Разом 30-го червня 1989	34,096

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 травня 1989)	18.125	47,035	6,089	71,249
Активні члени (Приріст у липні 1989)				
Нові члени	35	54	13	102
Прийняті нанoво	34	62	3	99
Прийняті з перехідними листами	—	9	2	11
Зміни кляс забезпечення	5	3	—	8
Прийняті з Деп. Молоді	—	6	—	6
Разом	**74**	**134**	**18**	**226**
(Убуток у липні 1989)				
Суспендовані	22	43	24	89
Відійшли з перех. листами	—	9	2	11
Зміни кляс забезпечення	5	3	—	8
Відійшли до дорослих	6	—	—	6
Померли	1	81	1	83
Вибрали гроші	20	35	—	55
Відійшли з вип. повних сум забезпечення	26	50	—	76
Виплатили вповні вкладки забезпечення	36	87	—	123
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	2	8	10
Разом	**116**	**310**	**35**	**461**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у липні 1989)				
Виплачене забезпечення	85	36	—	121
На безпл. продовж. забезп.	25	17	—	42
Разом	**110**	**53**	**—**	**163**
(Убуток у липні 1989)				
Померли	32	1	—	33
Вибрали готівку	11	17	—	28
Повернені в активні	4	2	—	6
Вигасло продовж. забезп.	5	5	—	10
Разом	**52**	**25**	**—**	**77**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця липня 1989	**18,141**	**46,887**	**6,072**	**71,100**

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:

ТІ ПОВНОЛІТНІ члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць червень 1989-го року**, як суспендовані, можуть бути **прийняті НАНОВО** в члени УНСозу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж **червня 1989-го року взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.**

ВОЛОДИМИР СОХАН,
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1989 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	267.83	163	706.18	336	1,212.18
2	86.19	164	405.65	337	516.43
3	1,203.38	165	57.34	338	94.62
5*	3,442.46	166	137.88	339	198.81
6	211.89	168	239.01	341	809.33
7	436.94	169	462.77	342	1,341.42
8	815.29	170	819.51	343	196.81
9	122.44	171	342.93	345	741.44
10	259.85	172*	537.88	346	838.58
11	47.04	173	848.90	347*	822.35
12*	511.92	174	3,283.89	348	421.07
13	1,896.05	175	734.43	349	1,021.62
14	1,941.82	176	81.90	350	519.10
16	411.51	177	203.41	352	385.14
17	252.22	178	33.43	353	1.033.55
18	169.82	179*	215.44	354	257.88
19	314.15	180	293.13	355	285.01
20	1,120.73	182	544.95	356	635.85
21	119.88	183	835.37	358*	2,395.68
22*	1,894.21	184	407.44	360	2.122.31
23	80.95	190	25.32	361	903.96
24	39.55	191*	1,286.21	362	818.53
25	2,500.13	192	246.15	364	874.62
26	41.19	193	8.00	368	1,782.57
27	528.78	194	1,000.00	369	173.02
29	124.00	200	984.04	370	257.20
31	141.24	202	.83	371	1,256.12
32	1,168.00	203	68.32	372	637.34
33	166.70	204	1,143.09	373	108.50
36	43.15	205	326.17	374	415.04
37	1,038.77	206*	2,019.57	375	1,421.07
38	188.02	209	307.66	377	230.19
39	1,165.17	211*	112.95	378	250.74
40*	2,585.30	212	199.40	379	1,779.33
41	20.13	213	107.12	380*	340.57
42	1,936.59	214	652.71	381	94.65
44	59.37	216	752.13	382	192.24
45	685.45	217	1,755.45	383	516.76
46	177.22	218	95.27	385	999.53
47	1,388.29	219	536.82	389	399.81
48	155.89	220	1,066.76	390*	64.76
49	165.08	221	1,186.70	394	149.70
50*	371.42	222	426.77	395	74.74
51	381.30	223	204.79	397	882.91
52	52.74	224	182.93	399*	3,082.34
55	632.15	226	384.89	401	127.86
56	963.36	230	1,119.39	402	820.36
57	475.11	231*	1,880.96	403	194.59
58	53.03	233	562.78	406*	335.57
59*	6,283.89	235	207.10	407	1,403.96
63	1,370.21	236	276.55	408	377.57
65	103.15	237	350.90	409	164.21
66	17.75	238	1,422.09	412	52.29
67	45.78	239*	2,079.96	413	95.35
70	1,777.27	240	1,578.45	414*	3,859.67
73	21.45	241	112.71	416	455.67
75	60.76	242	1,452.18	417	76.92
78	588.53	243	148.35	418	315.52
81	503.72	245	1,464.60	419	11.66
82	316.55	247	126.84	421	106.55
83	747.64	248	88.12	422	527.77
86	635.74	253	165.05	423	688.11
87	15.86	254	232.20	424	761.10
88	1,361.85	256	734.95	426	64.27
89	230.41	257	598.57	427	1,802.90
91	67.12	258	6.08	429	9.30
92	19.97	259	397.01	430	1,204.76
93	610.74	261	1,625.17	432	1.442.64
94	1,327.11	264	50.09	433	18.82
95*	313.40	265	184.59	434	1,051.96
96	1,680.69	266	2,315.86	435	472.35
98	64.33	267	759.46	437	683.12
99	342.39	268	1,207.69	438	111.94
100	22.64	269	1,735.79	439	639.52
101	241.19	270	441.67	440*	1,185.76
102	741.74	271	776.01	441	427.74
104	101.70	274	206.39	442	396.40
105	169.66	275	10.20	443	3.55
106	1,161.90	276	543.01	444	809.80
107	68.95	277	950.47	445*	886.55
108	17.39	280	46.54	448	217.93
109	59.80	281	3,244.01	450	425.82
110	189.08	282	56.29	452	2,423.05
112	719.60	283	755.16	454	68.45
113	463.29	285	394.48	456	99.83
114*	2,860.78	286	600.78	457	310.80
115	568.96	287	3,534.03	458	2,072.38
116	396.69	288	7.00	459*	81.88
119	55.43	290	59.12	460	2,449.70
120	532.53	291	400.15	461	258.88
121	512.07	292	1,303.43	462	842.89
122	126.67	293	139.07	463	95.50
123	626.42	294	15.10	464	1,017.63
124	65.06	295	335.80	465	2,420.48
127	1,446.47	296	14.58	466	157.35
128	857.23	297	120.15	467*	200.03
129	10.67	301	289.88	468	68.94
130	568.91	303	28.25	471	536.13
131	357.87	304	357.89	472	309.48
132	230.89	305	1,120.95	473	1,209.56
133	691.01	306	67.53	474	260.70
134	126.50	307	1.122.63	476	12.14
135	42.84	312	42.98	479	298.87
137	189.56	316	2,479.50	481	281.09
139	38.45	317	337.95	484	1,079.25
142	239.46	318	81.89	485	82.74
143	168.42	320	591.43	486	104.80
145	14.04	321	1,054.17	487	232.13
		322	84.86	488	359.71
146	825.26	323*	967.96	489	613.66
147	1,143.49	324	127.88	490	367.17
149	3.73	325	473.64	492	796.22
150	402.54	327*	1,958.23	497	309.68
151	516.19	328	177.15	498	220.91
156	236.80	330	221.07	500	215.13
157	62.21	331	449.20	501	29.56
158	343.74	332	84.23	502	266.04
161	1,145.57	333	1,000.00	503	239.78
162	100.02	334	298.54	506	110.65

Вкладки зібранів усіх клясах
Життьового Забезпечення 225,638.13

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	182	11.00	350	12.40
5	13.00	183	25.55	353	43.30
6	38.60	200	30.70	358*	166.30
8	38.20	204	69.40	360	112.65
10	97.50	206*	34.30	361	16.60
13	15.20	209	26.00	364	.80
14	1.70	214	41.45	368	6.50
16	9.10	216	66.60	369	3.95
19	28.50	217	3.50	371	14.45
22*	153.40	218	21.20	372	29.60
25	73.90	219*	23.10	374	19.30
27	20.55	220	.75	375	40.10
32	20.60	221	11.35	378	8.15
37	14.30	222	23.20	379	6.50
42	71.10	226	4.80	383	9.20
44	22.05	230	.85	385	98.30
47	63.60	231*	141.60	399*	106.90
49	4.80	233	36.65	402	51.85
50*	30.90	235	6.50	406	41.30
55	8.35	237	13.00	407	82.90
59*	137.50	238	11.00	412	33.50
70	26.20	239*	11.60	414*	44.70
78	16.65	240	108.85	416	90.30
82	58.35	241	9.20	418	31.70
83	21.60	242	36.60	419	2.90
89	42.80	245	34.10	421	50.00
93	10.20	247	7.25	422	24.35
94	32.75	248	2.55	424	13.70
95*	13.95	253	11.20	427	19.25
96	6.75	257	21.80	430	48.90
102	38.05	259	24.90	432	9.20
105	9.20	261	17.30	433	9.20
107	14.80	266	25.60	434	290.10
108	.85	267	33.60	437	16.45
110	177.35	268	9.20	439	55.80
112	35.40	269	81.45	440*	59.00
114	9.20	270	38.00	444	39.55
115	31.20	271	28.30	445	22.00
116	12.95	277	26.85	448	17.00
120	24.90	282	5.10	450	14.80
121	2.20	283	13.00	452	13.00
123	14.70	287	48.50	455	4.80
124	1.60	288	14.80	456	14.00
127	35.70	291	15.80	458	40.10
130	11.00	292	27.85	459*	15.70
131	28.90	293	53.90	460	56.60
133	29.45	295	11.00	461	12.50
142	2.25	297	7.20	462	34.30
143	1.75	303	20.20	464	9.20
146	55.60	305	57.40	465	110.35
147	9.85	307*	63.00	468	.75
150	13.00	316	25.00	471	18.90
151	6.50	317	11.00	472	9.75
156	5.70	320	19.20		
158	20.20	327*	67.50	473	87.50
161	34.30	328	17.15	474	8.30
162	13.00	333	16.60	481	15.80
163	15.70	336	22.20	484	10.30
164	13.50	338	31.40	488	6.50
168	2.95	341	34.85	490	23.10
170	35.90	342	8.30	492	32.50
171	69.50	345	24.20	497	33.05
172*	53.20	346	45.45	498	4.80
173	18.95	347*	24.55	500	14.00
174	117.25	348	6.30	502	11.40
180	30.30	349	48.50	503	27.25

Вкладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення 6,343.85

ПОСМЕРТНІ ВИПЛАТИ — ЧЕРВЕНЬ 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
5	Осененко Міля	1,000.00
8	Мадзій Анастасія	1,000.00
9	Наратко Іван	330.00
11	Волощук Теодор	1,000.00
21	Іванонко Василь	1,000.00
25	Ворох Стефанія	1,000.00
34	Луковський Карло	1,000.00
42	Локман Михайло	500.00
44	Лещишин Стефан	1,000.00
45	Бурбан Анна	500.00
56	Агнєв Єсіка	500.00
59	Данилко Текля	500.00
59	Захарко Іван	1,000.00
63	Буряк Софія	1,000.00
75	Верешинський Богдан	1,000.00
75	Верешинський Богдан	500.00
75	Верешинський Богдан	1,000.00
83	Гринко Анна	1,000.00
100	Позняк Марія	1,000.00
121	Фітцик Марія	300.00
131	Козак Стефан	500.00
147	Радьо Катерина	1,000.00
158	Пиріг Іван	1,000.00
158	Новак Анна	1,000.00
161	Вуйцик Іван	1,000.00
163	Грушаник Василь	500.00
163	Грушаник Василь	1,000.00
194	Архипов Юліан	500.00
194	Демків Іван	500.00
200	Ґосподарець Бронислава	750.00
220	Левус Роман	500.00
221	Брагар Василь	1,000.00
221	Василовський Філіп	500.00
221	Василовський Філіп	500.00
223	Солтіс Михайло	1,000.00
230	Секела Єва	500.00
234	Примак Текля	500.00
238	Берестецька Софія	500.00
261	Ґульда Прокіп	1,000.00
270	Зарічний Стефан	500.00
270	Зарічний Стефан	500.00
274	Лінинський Михайло	1,000.00
277	Надзевич Богдан	1,000.00
277	Садеські Юлія	500.00
292	Кримінець Теодосія	500.00
305	Батіг Анна	1,000.00
305	Куук Джеймс	1,000.00
316	Шкробач Стефан	1,000.00
320	Каглан Павло	1,000.00
327	Бродило Іван	1,000.00
336	Ґолдер Катерина	1,000.00
336	Ґай Анна	1,000.00
342	Бубник Іван	1,000.00
352	Маршалок Євген	1,000.00
354	Мазурик Василь	500.00
358	Вербінський Павліна	500.00
361	Фурик Теодор	100.00
364	Бурко Степан	500.00
364	Бурко Степан	500.00
364	Бурко Анна	500.00
368	Бурбан Анна	500.00
368	Бардачівський Олексій	250.00
371	Калат Розалія	500.00
379	Вишиваний Олексій	500.00
379	Репкін Олександра	500.00
397	Мадзюк Олексій	3,000.00
423	Глушанюк Марія	1,000.00
425	Реутцькі Іван	500.00
430	Кокорудз Роман	500.00
430	Прокопчук Стефан	500.00
484	Міллєр Анна	500.00
484	Міллєр Анна	500.00
	Разом	54,230.00

КАНАДА

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
407	Злотий Данило	300.00
418	Зуб д-р Григорій	1,000.00
427	Бица Омелян	1,000.00
432	Золотий Данило	500.00
432	Річард Анна	500.00
461	Петрусик Марія	1,000.00
464	Шестовський Гелена	1,000.00
474	Манило Володимир	1,500.00
	Разом	6,800.00

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1989

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Володимир Бабковський	50.00
29	Єлисавета Греденко	50.00
29	Марія Бездецька	50.00
55	Марія Ґавріленковська	50.00
55	Марія Рибак	50.00
55	Іван Ґавріленковський	50.00
105	Анастазія Процюк	50.00
106	Марія Міцяк	50.00
106	Софія Косач	50.00
114	Теодор Гаравус	50.00
116	Онуфрій Мізюк	50.00
116	Анна Петруняк	50.00
123	Анна Балінт	50.00
147	Іван Сеґан	50.00
147	Степан Саврук	50.00
154	Іван Кудрич	50.00
173	Стенлей Щерба	50.00
173	Марія Барчак	50.00
173	Василь Мейброда	50.00
194	Микола Вацик	50.00
217	Варвара Малювана	50.00
221	Дмитро Гандзюк	50.00
221	Анна Луців	50.00
276	Марія Ендрус	50.00
287	Кляра Зілінскі	50.00
307	Ярослав Чайківський	50.00
346	Зенон Гішинський	50.00
362	Марія Галайдіда	50.00
378	Віліям Зенюк, мол.	50.00
	Разом	1,450.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ЧЕРВЕНЬ 1989

Членські вкладки	$232,037.48
Прибутки книгарні і друкарні	108,294.29
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$482,566.97
Реальності в Керґонксоні, Н.Й.	202,406.66
Гіпотечних позичок	39,175.04
Членських позичок	1,936.04
Уділів	14,344.27
Банків	10,938.14
Позички для Корп. Дому У.Н.С.	400,000.00
Разом	**$1,151,367.12**

Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$41,350.00
Податків від заморгеджованих реальностей	1,500.00
Премії шпитального забезпечення працівників	1,003.50
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Коштів лікарського бадання	41.35
Стипендії	100.00
Разом	**$78,610.02**

Різні прибутки:	
Зиск при продажі бондів	$150,80
З продажі англ. Енц. Українознавства	530.00
Кошти українських публікацій	4,136.00
Переносне конто	259,772.48
Разом	**$264,589.28**

Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$318,467.61
Сплачено гіпотечних позичок	76,761.40
Сплачено членських позичок	8,896.11
Разом	**404,125.12**
Разом загальний прибуток на червень 1989	**$2,239,023.31**

ВИДАТКИ за червень 1989

Виплати членам:	
Грошові звороти	$38,995.81
За дозрілі вивінувальні грамоти	86,776.00
Посмертні допомоги	61.030.00
Відсотки від посмертних допомог	79.39
Премії за реасикурацію	539.52
Дивіденда членам	55.50
Повернені вкладки	529.36
Допомога з Фонду Братського	1,450.00
Виплати з Сирітського Фонду	1,855.50
Стипендії	250.00
Разом	**$191,561.08**

Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$13,663.18
Союзівки	318,250.60
Книгарні і друкарні	112,170.34
„Свобода" за орган	20,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$3,069.37
Лікарські бадання нових членів	303.75
Винагорода обласних організаторів	1,346.16
Винагорода Відділових організаторів	75.42
Винагорода головного лікаря	375.00
Кошти обласних засідань	2,417.54
Разом	**$7,587.24**

Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$14,233.34
Платня працівників	39,405.08
Премії за шпитальне забезпечення працівників	28,713.32
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	45,375.28
Разом	**$127,727.02**

Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$32,050.00
Банкові оплати	13.00
Загальні канцелярійні видатки	982.00
Оплати до асекураційних урядів	2,577.50
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	4,197.35
Кошти друків і приборів	788.42
Обслуга машин	269.31
Кошти телефону	1,669.65
Загальні кошти подорожей	3,700.29
Разом	**$46,372.52**

Різні видатки:	
Кошти Річного Засідання	$441.00
Кошти інвестиції	200.00
Переносне конто	259,677.48
Кошти українських публікацій	23,513.98
Дотації	2,000.00
Спортова акція	1,500.00
Видатки з фонду Оборони Укр. Спадщини	6,500.00
Виплати Відділу Братської діяльності	1,592.30
Повернені відсотки від бондів	38,265.20
Кошти компюторизації	6,300.00
Разом	**$339,989.96**

Інвестиції:	
Уділено гіпотечні позички	$60,000.00
Закуплено уділи	$14,344.27
Уділено позички на підклад грамот	4,436.04
Капітальний ремонт на Союзівці	271,579.41
Разом	**$350,359.72**
Видатки за червень 1989	**$1,527,681.66**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$2,228,980.86	Фонди	
Бонди	47,693,940.37		
Уділи	1,366,832.56	Забезпеченевий	$63,414,873.32
Гіпотечні позички	5,198,937.31	Акцидентовий	1,732,822.12
Позички на грамоти	628,352.73	Братський	(118,875.06)
Реальності	2,179,390.58	Сирітський	391,514.95
Друкарські і електронічні машини	305,673.54	Захисту	(463,606.55)
Позички для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00	Наглої потреби	69,930.21
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$65,026,658.99**	**Разом**	**$65,026,658.99**

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЧЕРВЕНЬ 1989 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ЧЕРВНІ 1989 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у червні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом 1989 р.
	Округа АЛЕНТАВН					
47	Ірена Бачинська	2	25,000	1		15
	Анна Гарас	5	51,000	1		
		7	76,000	2		
	Округа БАЛТИМОР					
320	І. Малко	2	10,000		2	5
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	12,000		2	3
307	Д. Ґалонжка	2	8,000		1	3
		4	20,000		3	
	Округа БОФФАЛО					
127	Марія Гаравус	2	4,000		2	5
	Округа ЧИКАГО					
22	Гелен Олек Скот	1	10,000		1	1
33	Софія Оріх	1	3,000		—	2
131	Л. Боднар	1	2,000		1	1
220	І. Мелінишин	1	3,000			4
379	В. Семків	1	3,000			8
399	Р. Припхан	5	15,000			6
		10	36,000		2	
	Округа КЛІВЛЕНД					
180	Ґеновефа Жеребняк	1	25,000			5
	Округа ДІТРОЙТ					
82	Ольга Марущак	1	50,000			3
146	Г. Корбяк	1	5,000			1
174	А. Слюсарчук	3	15,000	1		11
235	І. Мельник	1	5,000	1		2
		6	75,000	2		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
287	Данута Ясінська	1	5,000			3
	Округа МІННЕАПОЛІС					
345	М. Каркоць	1	10,000			2
	Округа НЮАРК					
37	Ольга Осередчук	1	3,000			3
76	Юлія Демчук	1	3,000			1
371	М. Дереш	1	3,000			5
		3	9,000			
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	3,000			4
101	І. Ґулич	1	5,000		1	1
		2	8,000		1	
	Округа НЮ ЙОРК					
450	Евстахія Мілянич	2	6,000			7
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М. Пришляк	2	6,000			4
116	С. Шилкевич	1	15,000			1
163	Т. Дуда	1	5,000			4
216	Б. Одежинський	1	2,000		1	4
231	В. Пастушок	11	84,000	4	3	24
268	О.Барилка	2	4,000		2	2
269	Христина Ґербеги	1	2,000		1	2
375	П. Тарнавський	1	5,000			4
		20	123,000	4	7	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	Н. Турко	2	13,000			14
120	Е. Матіяш	1	3,000			8
161	В. Гладьо	5	19,000		1	9
		8	35,000		1	
	Округа РОЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	3	13,000	2		6
66	П. Лещишин	2	10,000			2
217	С. Приймак	3	25,000	1		15
367	П. Дзюба	1	3,000		1	1
		9	51,000	3	1	
	Округа ШАМОКІН					
242	Й. Чабан	1	3,000			9
305	Маргарета Гентош	1	3,000			6
		2	6,000			
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
39	І. Пиндус	1	10,000		1	3
271	І. Чопко	4	28,000			17
		5	38,000		1	
	Округа ТОРОНТО					
441	Ліліян Заневич	2	6,000			2
456	Б. Лавринів	2	10,000			5
		4	16,000			
	Округа ТРОЙ					
13	П. Шевчук	1	5,000			5
57	М. Савків	1	3,000			2
266	В. Варшона	4	16,000	2	1	6
		6	24,000	2	1	
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
169	Ґізеля Стефурин	2	5,000		1	5
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	Аннабелла Боровицька	2	6,000		2	10
	Округа СТ.ЛУІС					
373	Ярослава Вілямс	1	3,000			1
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ:					
3	М. Стецина	1	50,000			15
368	А. Маринюк	1	1,000			10
		2	51,000			

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ЧЕРВНІ 1989 РОКУ

Ч.	Округа осідок	Число Відділів	Придбано чл. у червні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у червні	Забезпечення на суму Разом	АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	20	81	123,000	527,000	14
2.	Піттсбурґ	18	8	45	35,000	188,000	—
3.	Шамокін	17	2	29	6,000	140,000	4
4.	Алентавн	13	7	17	76,000	124,000	5
5.	Скрентон	5	—	7	—	35,000	—
6.	Вілкс Бери	6	2	8	5,000	26,000	—
	Разом	99	39	187	245,000	1,040,000	23
	Округи МЕРИЛЕНДУ						
	Балтімор	8	2	21	10,000	118,000	4
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	2	32	6,000	258,000	1
2.	Сиракюзи-Ютика	13	5	30	38,000	145,000	1
3.	Рочестер	11	9	37	51,000	190,000	4
4.	Трой	8	6	18	24,000	98,000	2
5.	Боффало	6	2	18	4,000	61,000	2
	Разом	68	24	135	123,000	752,000	10
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	18	3	16	9,000	54,000	2
2.	Джерзі Сити	10	1	18	5,000	165,000	1
3.	Перт Амбой	12	—	7	—	24,000	—
4.	Пассейк	4	—	16	—	158,000	1
	Разом	44	4	57	14,000	401,000	4
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОҐАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	29	10	40	36,000	162,000	—
2.	Дітройт, Миш.	20	6	26	75,000	262,000	4
3.	Клівленд, Оґайо	19	1	15	25,000	97,000	1
4.	Янґставн, Оґайо	7	2	15	6,000	63,000	—
	Разом	75	19	96	142,000	584,000	5
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	2	24	8,000	94,000	3
2.	Бостон, Масс.	5	4	11	20,000	39,000	1
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	—	15	—	183,000	—
	Разом	25	6	50	28,000	316,000	4
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	—	3	—	23,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	1	2	10,000	35,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	1	1	3,000	3,000	—
	Разом	15	2	6	13,000	61,000	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	20	2	30	51,000	699,000	2
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	4	20	16,000	83,000	2
2.	Монтреаль, Квеб.	7	—	12	—	105,000	4
3.	Ніаґара, Онт.	10	—	11	—	113,000	4
4.	Захід Канади	14	—	6	—	62,000	1
	Разом	51	4	49	16,000	363,000	11
	Загальна сума	405	102	631	642,000	4,334.000	63

З архіву Українського дослідного і документаційного центру

Передо мною вісім наукових праць студентів Пенсильвенійського університету, які брали курс під назвою „Україна в XX столітті". Викладачем цього курсу був проф. Тарас Гунчак.

Частиною цього курсу були інтерв'ю із свідками та учасниками Другої світової війни. Професор Гунчак передав ці наукові розвідки до УДДЦентру.

Ці праці не тільки цікаві тим, що студенти зібрали свідчення, але й тим, що кожен студент подав свої особисті враження, висновки, оцінки і аналізи подій із життєвих умов, зв'язаних з цими подіями, а також психологічного стану активних учасників тих подій.

Молоді наші науковці старалися знайти характерні риси української людини, її поведінку і почуття під час критичних моментів в її житті.

Подаємо коротко приклади з цих праць.

Євген Фарміга інтерв'ював двох емігранток — Ольгу Чуйко й Іванну Грицак. Різниця між цими емігрантами велика (різна освіта, різні умови життя і т. д.), однак подібність між ними важніша, бо такі риси можна бачити майже в кожній родині, яка емігрувала в той час, пише Євген. Найочевидніше з них та, твердить студент, що всі люди в тяжких умовах ставали рівноправними і в таборах, наприклад, всім було байдуже хто селянин, лікар, суддя чи професор. Соціяльне становище втрачало всяке значення і хоч деякі мали більше, а деякі менше, всі були досить бідні, щоб зрозуміти тих, які були нещасніші за них і допомагали чим могли. Солідарність була великою силою, яка їх єднала. Сучасна людина, пише студент, часто не може зрозуміти біди, бо живе у вигодах. В таборах же всі почували той самий біль і непевність, спричинений втратою батьківщини, членів родини, життєвого напрямку. Можливо, що найбільшою подібністю була їхня віра в Бога. Обидві в розмові зі студентом багато разів твердили, що їх врятував Бог в їхніх тяжких ситуаціях і тільки Бог давав їм енергію продовжувати рухатися і не піддаватися відчаю в тяжких обставинах. „Мабуть, якби кожен мав нагоду пережити хоч малу долю того, що ці люди пережили, цей світ був би набагато співчутливішим і ліпшим", пише Є. Фарміга.

Студентка Лідія Чаплинська інтерв'ювала трьох осіб: Олену Піддубну, Федора Огурчака і Наталку Пойду. Піддубна пам'ятає Україну, ще за часів громадянської війни, УНР, прихід більшовиків, тиск на селян, голод 1933 р., репресії. Вона пам'ятає пухлих дітей на вулицях Харкова, які приходили з села за хлібом і вмирали там на вулицях. Чоловік її був петлюрівським офіцером і НКВД його переслідувало. Допомоги від селян не можна було дістати. Село після голоду виглядало, як цвинтар: в ньому вже не було приятелів, ні місцевої мови, ні довіри, ні керівництва. Психологічний страх, який охопив селян, затемнив людські спогади про дружбу чи персональні почуття власної гідности.

О. Піддубна була свідком брутальностей окупантів і це виробляло в ній скептицизм і недовір'я до всіх ворогів України. Вона вірить в те, що національний дух був і є єдиною надією під'яремних дістати знову свою ідентичність.

Федір Огарчак в передвоєнні часи розумів загрозу репресій, депортацій чи військової служби. Старався бути аполітичним, але це його не врятувало від тих лихоліть, які переживали інші.

Наталія Пойда розповідала про окупацію німцями Станіслава, про концентраційні табори, ДП табори і переселення до Америки. Сьогодні у Філядельфії Н. Пойда „в беспеці між приятелями, без страху бути репатрійованою". Лідія Чаплинська в кінці інтерв'ю зробила висновок: „Роля Н. Пойди не була ролею націоналістки, але ролею однієї з безіменних будівників нової національної індентичности поза національними кордонами"

Студентка Христина Савицька інтерв'ювала Теодосію Савицьку і Марію Мірчук. Обидві оповідали про окупацію Західньої України советами в 1939 році, конфіскацію ними власности багатих людей, депортацію на Північ. За їх словами, обидві влади — і совєти, і нацисти, які окупували Галичину в 1941 р., тримали людей у постійному страху перед арештами, депортацією, розстрілами. Завдяки цим жорстокостям окупантів ОУН викликала широку підтримку місцевого населення. Деякі юнаки вступили до Галицької дивізії в німецькій армії. Ці добровільні рекрути не воювали за ідеали нацистів, але дивилися на німецьку армію, як один з шляхів, боротьби з більшовиками.

Х. Савицька і М. Мірчук, не зважаючи на біль залишити батьківщину і непевність майбутнього, мали такий страх за своє життя і таку ненависть до окупантів, що не бачили іншого виходу крім еміграції.

Студент Роман Крамарчук інтерв'ював свою бабусю зі Східньої Галичини, Ірину Крамарчук. Окупація совєтами, твердить д-р Крамарчук, характерна була арештами, депортацією і нищенням заарештованих у в'язницях при відступах, тому німців зустрічали з квітами, як визволителів. Одначе німці робили те саме: арештовували, розстрілювали, особливо ворожо ставилися до націоналістів. Чоловіка І. Крамарчук заарештували німці, бо був членом Українського Центрального Комітету і брав участь в організації Дивізії. Одначе при кінці війни німці самі організували дивізію, щоб воювала з совєтами. Дід Романа пішов до дивізії, був поранений під бродами і попав до полону. Був депортований на Урал і там загинув.

Юрій Поритко провів серію бесід з Мироном і Анастасією Сагатовими. Сагатові також з Галичини. Вони розповіли про переслідування українських націоналістів поляками, особливо переслідувалася організація „Пласт". М. Сагатий був членом „Пласту", був заарештований поляками і просидів у в'язниці шість місяців. Йому не дозволили вчитися у політехнічному інституті і він пішов на правничі студії.

Студент Микола Конрад подав підсумки інтерв'ю з К. Конрад, М. Ярмаком і П. Ризнюком, а також з Петром, Дмитром та Оленою Німчуками. Ці люди також із Західньої України. Висновки студента такі: українці після революції і громадянської війни зазнали втрат, але мали й здобутки. Одним із здобутків є те, що національна свідомість, яку мала тільки частина інтелігенції, розповсюдилася на всі прошарки української спільноти. Селяни стали більше поважати свою мову і культуру.

Студентка Тереза Рейлі інтерв'ювала жінку, яка не подала свого прізвища, бо боялася пошкодити родичам в Україні. „Я була молодою і не розуміла ідей комунізму, держави чи партії, — оповідала емігрантка. — Я відчувала страх перед совєтами. Я знала, що не можна говорити про Бога поза своєю хатою. Я знала, що я українка..."

На закінчення вона сказала: „Я дякую Америці за те, що вона дозволяє мені сказати, що я думаю, практикувати мою релігію і жити тим життям, яким я хочу жити".

Студентка Лада Онишкевич інтерв'ювала Ларису Залеську-Онишкевич. Батько Лариси був на списках більшовиків, якого треба було усунути, брат в УПА. Д-р Лариса Онишкевич свідчить про жорстокості окупантів і що люди трактували і совєтів і німців переважно однаково. Загально говорили, що різниця та, що радянська окупація робила все вночі, а німці відкрито, вдень. Коли прийшли німці, люди думали, що, може, це культурніша нація, але надії не збулися, отже всі знали що окупація є окупацією. Багато молодих людей пішло в підпілля. Лариса Онишкевич також цікаво оповідала, як їхня родина переховувала молоду жидівку під час німецької окупації. Вона працювала в них служницею, ходила в українських вишивках і дуже гарно співала українських пісень. Ходила до церкви, щоб прикрити своє походження. Одного разу, коли поїзд їхав чи то до Німеччини чи на страту, вона побачила свою сестру, кинулася до неї і зрадила себе.

Лада Онишкевич також інтерв'ювала Богдана Геврика з Дрогобича, адвоката за фахом. Б. Геврик розповідав, що виїхав з України, бо совєти націоналізували будинки, викидали з хат і з міст, не давали пашпортів, деяких вивозили на Сибір. Геврик свідчить, що завдяки Ялтинській умові, НКВДисти ходили вільно по Німеччині і забирали людей. Багато советських громадян вдавали, що походять з Західньої України.

Оце коротко деякі із свідчень, що були записані студентами Пенсильвенійського університету. Без сумніву, вони є цінними першоджерельними матеріялами. Було б добре, якби взяли приклад з цих студентів інші молоді люди і допомогли старшим українцям з усіх теренів нашої Батьківщини залишити їхні спогади і документи таким інституціям, як Український Дослідчий і Документальний Центр для їхнього збереження і вивчення. Наша адреса:

Ukrainian Research Documentation Center, of the Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St., New York, NY 10021; Tel: (212) 288—2917.

Олена Несіна

В першу річницю смерти св. п. проф. О. Кушніра

З професором Омеляном Кушніром я познайомилася в 1952 році у Монтреалі на сходинах пластового сеньйорату. Після зборів ми дружньо розговорилися. Виявилося, що проф. Омелян Кушнір одружений зі Славцею Зінкевич, з якою я була в Інституті Сестер Василіянок. Вона була дві кляси вище, але ми спали в одній величезній спальні. Наші мами були шкільними товаришками. Отже, між нами відразу зав'язалася приязнь, бо я побачила, що проф. Кушнір є непересічна, мила і культурна людина. Скоро ми зустрінулися, по довгих літах зі Славцею і наша приязнь в Монтреалі з родиною Кушнірів тривала довгі роки аж до їхнього виїзду до Торонто.

Сім'я у Кушнірів була невелика, мали вони одну доню Квітку, в шкільному віці подібну з лиця до батька. Зі Славцею ми вчили і зустрічалися кожної суботи в українській „Рідній Школі", де директором був о. Василь Бринявський. Ми були найближчими приятельками на далекій чужині. В часі кожних свят ми зустрічалися, також на кожних родинних святах. Кожного року я з чоловіком відвідували професора 25-го жовтня, в день його народження.

Народився проф. Кушнір 25-го жовтня 1902 року у Волчищовичах біля Судової Вишні. Був сином о. каноніка Миколи Кушніра і Ольги з Ломницьких. В родині було ще шість сестер, які дуже любили свого єдиного брата. Родина Кушнірів жила радощами свого села, а також ділила смутки. Працювали віддано в читальні „Просвіта", то ж їхню рідню згадують там по сьогодні.

Ці перші роки в Монтреалі були для нас важкі, бо ми мусіли працювати на невдячних, часом важких роботах. Чекали ми кожної неділі, як спасіння, і тоді ми сходилися, або в родинах Кушнірів з іншими приятелями, і так цими зустрічами полегшували ми собі наше скитальне життя. Ми тоді були ще всі молоді й ходили на всякі новорічні забави й імпрези. Проф. Кушнір танцював знаменито. Він був центром товариства з його гумором і розповідями. І так ми довідалися, що ходив до гімназії в Перемишлі, на університетські студії у Львові, зоологію, фізику, любив квіти. Да роки був на безплатній праці-практиці в перемиській гімназії і малу платню мав в перемиській гімназії для дівчат. Платну працю одержав в польській гімназії в Копичинцях. На скитальщині учителював в таборовій гімназії в Реґенсбурзі.

В Монтреалі проф. Кушнір працював в ляборатори хемічних виробів (фенолю) на прожиток. Часто казав мені: „Моя рідня навіть не знає яка то небезпечна праця. Мушу уважати на рідини, які підносяться до 90 степенів, а якби помилився і заспав, вилетіли би ми разом з фабрикою в воздух".

Вже з родинного дому проф. Кушнір виніс любов до своєї батьківщини, для якої посвятив частину свого життя. В Монтреалі був діяльним членом Ліґи Визволення України, а також основником цієї організації та її довголітнім головою. Був головою місцевого відділу КУК. Відкривав балі КУК з різними достойниками оттавського федерального і квебекського провінційного урядів. Як пластун сеньйор, належав до куреня „Характерники". Був станичним в 1950-их роках. Працював також для молодіжної організації СУМ. Як переїхав до Торонто, був членом різних громадських установ, як наприклад, Суспільна Опіка. Був директором-адміністратором видавництва „Гомін України", директором школи українознавства ім. Тараса Шевченка. Це була людина, яка ніколи не мала часу на відпочинок. Якщо він звертався до когось за якоюсь маленькою прислугою, то немов чую його симпатичний голос „Прошу ласкаво..." Ризикуючи, підписував в наших банках позички для людей, які опісля, через нечесність людей, платив сам, а такі люди його доброту використовували. Любив свою родину, був джентельменом для своєї гарної дружини Славці, якою опісля в Тороно опікувався в часі її хвороби.

Проф. Омелян Кушнір був сердечний наш друг, без жодного фальшу чи облуди, людина наскрізь просякнута добром. Хто знав ближче професора, ніколи його не зможе забути.

Одної суботи, вже з Торонто, нас відвідали Кушнірі, хотіли шукати за нічлігом, але ми мали тоді велике помешкання і нам було мило гостити їх в нас у нашому домі і великому городі. Квітка була вже по закінченні студій філософії у Франції, а це було для професора Омеляна великою втіхою.

Останньо працював проф. Кушнір над виданням книжки спогадів про Реґенсбурґ, з життя української еміграції у Німеччині. Через мою хворобу я не змогла його попрощати в дорогу до вічности, хоч проф. Кушнір мене дуже підтримував приятельськими листами по несподіваній втраті мого дуже доброго чоловіка Ярослава Лугового.

Хай цей мій малий спогад буде китицею квітів на могилу проф. Омеляна Кушніра.

Лідія Лугова

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Щотижнева...

(Закінчення зі стор. 1)

шахтарів України від шахтарів Львівсько-Волинського басейну:

„Ми члени Народного Руху України за Перебудову пропонуємо підтримати шахтарів Кузнецького басейну, бо їхні вимоги збігаються з нашими, їхній біль, наш біль. Ми закликаємо українських шахтарів до солідарности з гірниками Кузнецького басейну". Телеграма солідарности була надіслана також у Кузбас.

• 16-го липнк у селі Кавське біля Стрия відбувся 10-тисячний екологічний мітинг протесту проти забруднення довколишнього середовища відходами з підприємств. Велика кількість людей зібралася в Стрию біля 10-ої школи і в 2-ій годині величезною колоною із синьо-жовтими прапорами рушила до села Кавське, що розташоване 9 км від Стрия. По дорозі до колони прилучалися нові й нові люди навколишніх сіл. На мітингу виступили до 30 промовців. Була прийнята резолюція.

• 6-го липня у Самборі біля Міської Ради відбувся мітинг протесту проти жорстокого побиття функціонерами жителя Самбора Мирона Урущака. На мітингу було до 8,000 осіб. Багато людей прийшло із синьо-жовтими прапорами. Від Української Гельсінкської Спілки на мітингу виступили Олег Війтович, Ярослав Путько, Іван Жулінчук, Олег Петрик та інші.

• 16-го липня у місті Комарно Городокського району на Львівщині відбулася Панахида на могилах жертв сталінського терору та січових стрільців, яку відправив греко-католицький священик Ярослав Лесів. На Панахиді люди стояли із синьо-жовтими прапорами. Ця форма символу виявилася пропагандистськи настільки ефективною, що до неї вдаються час від часу держапаратники та кагебісти. Наприклад, в Західній Україні розсилається поштою друкований зіроксом анонімний бюлетень „Із життя УКЦ", що його буцімто видає якась громада віруючих. Головним об'єктом різних інсинуацій бюлетень обрав голову Комітету Захисту УКЦ Івана Геля, та інших активістів Української Католицької Церкви. Зачеплено також активістів Української Гельсінкської Спілки. Стверджується, наприклад, що Іван Гель отримуючи великі фонди із-закордону передав по 6,000 крб. Гориню, Чорноволу, 10,000 крб. Степанові Хмарі на організацію голодівки греко-католиків в Москві на Арбаті і т.п. До речі завважимо, що Пресова Служба УГС не отримувала від Комітету Захисту УКЦ ні від ієрархів цієї Церкви ніякої матеріяльної допомоги, хоч така була б цілком зрозумілою і виправданою, якщо врахувати наші постійні виступи на захист цієї незаконно переслідуваної конфесії. Розуміючи неефективність економічної пропаганди, видавці бюлетеня з вулиці Дзержинського пишуть: „Прийде час і ми самі назвемо наші імена".

ПРЕДСТАВНИК фінської служби безпеки повідомив, що два тижні тому 30-річний совєтський громадянин перейшов кордон і був затриманий поліцією в районі міста Йоенсу на південному сході Фінляндії. Втікачеві, прізвище якого не повідомляється, було дозволено виїхати в третю (також неназвану) країну. Виїзд був дозволений після того, як виявилося, що кордон він перейшов умисно і не має наміру просити Фінляндію про надання йому політичного притулку. „Ми не вважали за потрібне повідомляти про цей випадок совєтські власті, — сказав заступник начальника служби безпеки Сеппо Пількканен. — Наперекір широко розповсюдженій думці, між Фінляндією і Совєтським Союзом не існує договору про обов'язкове повернення втікачів. Ми повертаємо лише тих, які заблудилися".

Табір Новаків

«Царство Чародійного Братства»

Новий Сокіл

9го липня, 1989 р. - 29го липня, 1989 р.

Привіт

Бр. Олесь Горячун Бр. Марко Пікас

Ст. пл. Роман Правак Бр. Андрій Суєла

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
при ОУА „Самопоміч" в Ню Йорку
подає до відома, що

НАВЧАННЯ

в новому Шкільному Році 1989/90
розпочинається
в суботу, **9-го вересня 1989 року**

СЛУЖБОЮ БОЖОЮ в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА
при 7-ій вулиці в Ню Йорку, Н. Й.

- Збірка всіх учнів по клясах о год. 9-ій ранку
- Навчання після Служби Божої триватиме до год. 12:50 дня
- Вписи нових учнів від 1-ої до 12-ої кляси, як також передшкілля й англомовної кляси відбуватимуться в перші суботи місяця вересня в канцелярії Школи (вхід Т. Шевченко Плейс) між 6 і 7 вул.

При Школі існує рівнож **СВІТЛИЧКА,** що є під зарядом **83-го Відділу Союзу Українок.**

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Д. Павличко...

(Закінчення зі стор. 1)

надіються вони, що в такий спосіб її зупинять.

Д. Павличко твердить, що всякі заклики про відокремлення від СССР тепер нічого не дадуть, крім даремного кровопролиття, але заклики до нових угод поміж республіками, до цілковитої незалежности — навіть в рамках СССР — це є заклики, що на них звернуть увагу всі, бо це є мирний шлях до здобуття своїх цілей через перебудову.

Однак ніколи не слід забувати, що дорога до справжньої свободи ще дуже далека, бо годі розмотати щось за один день чи навіть за десять років, яке замотували ціле століття.

Також незаперечним фактом є й це, що процес національних відокремлень є тісно пов'язаний з економічними змінами, а тут все треба починати з початку.

„Для мене особисто перебудова — це не є переставлення нової обстановки в старому будинку, чи вирізання більших вікон у старих стінах. Це зовсім нова будівля від основ. Я уважаю, що одною з тих основ має бути повна суверенність для кожного народу в СССР", — закінчує свою статтю Д. Павличко.

Л. Онишкевич домоглася українознавчих студій

Недавно Лада Тетяна Калина З. Онишкевич отримала у Пенсильванійському університеті диплом з клясичних студій. Головна концентрація її студій — старогрецька мова, а також україністика. Великим її досягненням під час студій було домогтися введення українських предметів у цьому університеті.

Л. Онишкевич.

Останніми роками у Пенсильванійському університеті українознавчих курсів було небагато. Коли два роки тому ще були курси з української мови, то пізніше їх ліквідували, а інших не хотіли включити. Після довгих домагань Ладі Онишкевич, як представниці Української студентської громади, врешті пощастило. З допомогою історичного відділу включили в навчальну програму лекції з української історії і запросили проф. Тараса Гунчака (з Ратгерського університету) викладати їх. Курс закінчило 15 студентів. Під час переговорів у справі цих курсів університет обіцяв знову ввести курси української мови (які у вересні буде викладати проф. Л. Рудницький), хоч не при славістичному факультеті.

Лада Онишкевич закінчила середню школу як „заслужений науковець" (Merit scholar"), одержуючи пов'язану з цим стипендію, і була прийнята на Пенсильванійський університет, як „Benjamin Franklin Scholar". Вона закінчила програму general honors із дипломом бакалавра та з відзначенням „Магна кум лявде", при тому одержуючи нагороду за осяги в клясичних студіях та в перекладах із старогрецької мови. Її прийнято до почесних товариств Phi Beta Kappa та Eta Sigma Phi. Вона також була назначена і продовжує бути стипендіяткою Colb Fellowship.

Свої студії до докторату Лада Онишкевич буде далі продовжувати в Пенсильванійському університеті на відділі клясичної археології із спеціялізацією у грецьких колоніях на північному побережжі Чорного моря. Цією темою вона вже довший час цікавиться і пише про неї праці (наприклад, про скитські впливи на старинне грецьке місто Ольвію над Дніпровим лиманом). Цього року вона вже втретє перебуває на археологічних розкопках, в тому числі вдруге у Греції; тапер вона в Атенах з програмою розкопок грецької агори, археологічної експедиції Прінстонського університету.

Як студентка, Лада ввесь час була активною в Українській студентській громаді, де була заступником президента та редактором журналика „Квакерівська Козачка". Вона також активна в Пласті, як виховниця юначок, є членкою пластового куреня „Перші стежі". Працювала вона і асистенткою учителів у „Рідній Школі". Школу українознавства вона розпочала в Трентоні (перших11 кляс), а закінчила 12-ту клясу матурою (з відзначенням) у Філядельфії.

Вітаємо нового професіоналіста

Д-р Т. Махлай

В червні ц. р. член нашого відділу ч.346 УНС, Тарас Махлай, закінчив успішно медичні студії у Медичному коледжі Огайо із званням лікаря.

Д-р Т. Махлай народився і виріс серед нашої громади у Клівленді-Пармі. Син Петра та Таїси Махлай, він має двох братів: д-р Ігоря — старшого та Олега — молодшого, який студіює біологію і музику у Кейс вестерн університеті. Вся родина належить до УНС та є активна у громадському та релігійному житті нашої громади. Молодий лікар — кількакратний стипендіят.

Перші вищі студії закінчив д-р Т. Махлай в стейтовому університеті Огайо зі ступенем бакалявра в з біохемії. Студії закінчив протягом трьох років з відзначенням „кум лявде" в 1984 році. В 1984-85 роках студіював музику, а від 1985 до 1989 року медицину. Після ґрадуації прийнятий в Клівлендську клініку на трьохрічну резиденцію внутрішніх хворіб.

Під час студій д-р Махлай брав живу участь у громадському житті. Як член Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, концертував з нею, співав в хорі при соборі св. Володимира в Пармі, час від часу співав та був інструктором бандури на кобзарських таборах.

Союзова родина вітає д-р Т. Махлая серед нас, як професіоналіста та бажає найкращих успіхів у його кар'єрі. Надіємось, що він і далі буде поєднувати свою професійну працю з громадською для добра громади, серед якої живе, та зберігати надбання народу, з якого походить його коріння.

Союзовець

Сестра Ангела, ЧСВВ, відійшла у вічність

Сестра Ангела, ЧСВВ (Анна Щур), померла 2-го серпня ц.р. на 81-му році життя і 65-му в монашому житті. Родом з Клівленду, Огайо, С. Ангела, колишня членкиня парафії свв. Петра і Павла, вступила до чину СС Василіянок у 1924 році.

Св. п. Сестра Ангела

С. Ангела присвятила понад 60 років вчительській праці при сиротинці і при українських цілоденних школах Митрополичої Архидієцезії в Філядельфії. Була директоркою і вчителькою в Гемтремку, Коговз, Нортгемптоні, в Клівленді, Пармі, Чикаго, Олифанті, св. Миколая в Філядельфії та в Академії св. Василія Великого в Факс Чейсі, Па. Займала посади настоятельки, вікарії провінціональної та працювала в канцелярії релігійного навчання в Стемфордській епархії (1981-82).

Як директорка академії св. Василія (1957-61), постаралася про поширення курсу навчання у відділі природознавства і математики. Повернула вдруге до академії (1986-88), де працювала в шкільній бібліотеці.

С. Ангела була вповні відданою своєму Чинові та працям в школах. Співсестри, студентки та вірні любили і шанували її за цю посвяту Богові й народові. Недугу зносила спокійно, терпеливо з відданістю волі Божій. Заснула тихо в Господі під час нічної тиші.

Залишила в глибокому смутку своїх співсестер та рідню і знайомих. На похоронні відправи прибули її сестра Марія і Степан Янусь з сином Ришардом та синовою Рітою з Клівленду, братанниця (муж Ал) Янусь з Клівленду. Не могли прибути два брати Йосип і Михаїл та рідня в Клівленді: братанки, братанниці та дальша рідня.

Отець д-р Василь Бойсак, капелян при монастирі, о. Михаїл Федорович, вікарій генеральний митрополичої архидієцезії Філядельфії, і о. митрат Тома Бариляк, парох св. Миколая в Філядельфії відслужили Парастас о год. 7-ій вечора, 3-го серпня, в монастирській каплиці.

Божественну заупокійну Св. Літургію і похоронні відправи відслужили о. капелян, о. монс. Константин Бердар, парох при парафії св. Івана Хрестителя в Нортгемптоні, і о. Яким Голій, оо. Вінкентіян при семинарі св. Вінкентія в Філядельфії.

Отець Бердар відчитав лист-співчуття СС. Василіянкам від митрополичої канцелярії — Владики Стефана Сулика, та виголосив прощальну проповідь (англійською мовою), в якій згадав про посвяту і відданість С. Ангели для Чину, студентів й вірних при українських парафіях, де вона працювала на славу Божу і добра душ.

Тіло померлої С. Ангели похоронено на монастирському цвинтарі в Факс Чейс, Па. Учасників похорону запрошено спожити святочний обід разом з сестрами в їх їдальні.

С. Єроніма Роман, ЧСВВ.

Літургія під час конвенції УПЛ

Блаженніший Митрополит Мстислав та Єпископ Антоній після Архиєрейської Святої Літургії в неділю, 23-го липня, в українському православному соборі св. Володимира в Пармі, Огайо, з нагоди закінчення 42-ої конвенції Української Православної Ліги. Співслужили на службі Божій вісім священиків та прислужувало 25 вівтарних хлопців.

Думки...

(Закінчення зі стор. 2)

ному українству в різних ділянках громадсько-культурного життя й діяльности. Часом це чується в підтексті, коли, наприклад, він говорить про вийнятковий інтерес до української проблематики студентів канадських та американських університетів. Гостей з України приходили слухати студенти і професори (не лише українці) майже всіх канадських університетів від Тихого до Антлантійського океанів. Теж саме було і в ЗСА, де вони виступали в п'ятьох славетних вищих навчальних закладах східньої частини Америки...

Читаючи це, — хай би в Україні сказали, навіщо стільки і яких саме університетів переведено під опіку Москви. А скільки запросили цього ж Дзюбу на розмову після повернення з поїздки на ті землі, де ще не вмерла українська мова?

Чимало Іван Дзюба робить прямих співставлень. Говорячи з великою похвалою про Канадський інститут українознавчих студій при Едмонтонському університеті, зокрема, про його літературно-дослідницьку та видавничу діяльність, він зазначає:

„Щороку КІУС дає 120-130 дотацій на українознавчі дослідження у всьому світі. Разом з Торонтонським університетом здійснюється видання англомовної української енциклопедії в п'ятьох томах... Інститут має видати в десяти томах історію України М. Грушевського в англійському перекладі. Нещодавно в університеті Едмонтону створена перша в світі університетська катедра української етнографії (якої немає в жодному університеті України)".

З належною увагою поставився Дзюба до видавничої діяльности. Він назвав десятки імен літераторів, публіцистів, науковців, літературознавців, соціологів, твори яких заслуговують на високу оцінку як частину загального культурного багатства українського народу.

„Правду кажучи, — каже він, — у нас очі розбігалися, коли ми потрапляли до української книгарні або бібліотеки. І було гірко, що до всього цього ми доступу не маємо. На цьому наша культура багато втрачає. Адже українці на Заході видали такого з клясичної спадщини і спадщини 20-их років, до чого ми лише нині підходимо. А в дослідженні деяких питань національної історії та історії культури та літератури вони йдуть далеко вперед. І в мене таке враження, що фаховий рівень їхніх досліджень нерідко вищий, аніж у нас".

Чи може бути вища оцінка? А чи не занадто всіх нас перехвалив Іван Дзюба? Далебі, цю похвалу слід прийняти як аванс на майбутнє. Якщо в очах таких діячів як Дзюба українську громаду в діяспорі ладні вважати якоюсь мірою взірцем для людей на батьківщині, то який найважливіший висновок слід зробити?

Наша відповідальність ще більше мусить зрости, щоб заслужити таке звання. Бо, признаймося, ставлення наше до чистоти української мови і плекання здобутків нашої культури, стремління підняти її з відносної обмежености на вищий, достойний її величі рівень, далеке від бажаного і конче необхідного.

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

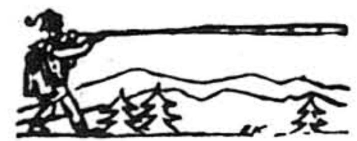
В-во Свобода, Ню Йорк — Джерзі Ситі, 1968, стор. 286.
Ціна $10.00 з пересилкою.
Мешканців Ню Джерзі обов'язує 6% продажного податку.

Замовляти:

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вибір Міс Союзівки на 1990 рік

Субота, 19-го серпня 1989 року

Нагороди ч. 1. — Стипендія 500.00 дол. і 1 тиждень вакацій на Союзівці.
Нагорода ч. 2. — 1 тиждень вакацій на Союзівці.
Нагорода ч. 3. — Вікенд на Союзівці.

8:30 веч. — Танцювальний ансамбль Роми Прийми-Богачевської

10:00 год. веч. — ЗАБАВА
Конферансьє: **Аня Дидик, Роман Швед**

Оркестра — **„АКУЛА"**

SOYUZIVKA, UNA ESTATE, Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446. Tel. (914) 626-5641

Хай щастить тобі, Христино!

З особливим захопленням читаємо у пресі про досягнення нашої студіюючої молоді. Хочу розказати ще про одну студентку — українку, яка стремить до завершення своїх професійних прагнень.

У травні цього року Християна Ірина Рабій одержала ступінь бакалавра в Ютицькому коледжі Сиракюзського університету. Чотирирічні студії біології Христя закінчила протягом трьох років, а за її інтенсивну працю в ділянці мікробіології та біохемії була кілька разів відзначена деканатом коледжу. Окреме признання вона одержала від біологічного товариства Asa Gray якого є членом. Дальші професійні студії в ділянці дентистики Христя бажає продовжувати в університеті в Баффало, Н. Й.

Вона одержала стипендію від коледжу Alumni Dental Scholarship та з фонду дентистів Ютики і Геркімеру.

Будучи студенткою коледжу, Христя працювала в адміністративному бюрі прийнять та ще знаходила час провадити шкільну радіопрограму.

Початкову та середню освіту закінчила з відзначенням в публічних школах Ютики у 1986 році. Тоді теж успішно закінчила школу українознавства при парафії св. Володимира Великого. В американській школі Христя була членом National Honor Society, головним редактором шкільної преси, членом німецького літературного клюбу та скрипалем — членом шкільної Концертової оркестри. Була членом Українського Народного Союзу і Пласту, до якого вступила в 1975 році. З того часу відбула таборування на оселях Вовча Тропа та Новий Сокіл. Брала участь в ЮМПЗ на Вовчій Тропі, а в 1984 році закінчила вишкіл виховників юнацтва на таборі Писаний Камінь біля Клівленду. Як старша пластунка, виконувала функції курінної у Пласт-станиці Ютика — Сиракюзи та виховниці юнацтва.

Христина Рабій

Для розваги Христя любить лещетарство, музику та балет. Вже від дитинства, впродовж 10 років, вивчала танок і клясичний балет у балетній школі Інституту мистецтва в Ютиці.

Вся українська громада діяспори радіє досягненнями нашої молоді. Зокрема, успіхами Христі радіють українці Ютики, а головно її родичі проф. Богдан та Ірина Рабії і брат Мирон, що студіює право в університеті Пенсильвенії.

Ми бажаємо Христі скорого та успішного досягнення її професійної мети та всього найкращого на майбутнє!

М. З.

Концерт Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка у Клівленді

Населення Великого Клівленду мало змогу вітати і насолоджуватися концертом Капелі бандуристів, який відбувся 27-го травня 1989 року в авдиторії Куягога Коммуніті коледжу. Капеля має в пляні дальші концерти по більших місцевостях ЗСА і Канади, а покищо обмежилася до кількох концертів у таких містах як Віндзор, Клівленд, Торонто і Чикаґо. Концерти присвячені 175-літтю з дня народження Тараса Шевченка і перенесенню домовини поета з Петербургу до Канева над Дніпром. Також всі пісні програми, за вийнятком „Байди", є до слів Шевенка.

Капеля бандуристів є високомистецькою одиницею, зорганізованою ще в 1918 році на Україні. В 1935 році бандуристи успішно концертували в Україні, Східній Европі. З вибухом Другої світової війни переїхали на Захід, реорганізувалися та виступали з великим успіхом під керівництвом маестрів Китастого і Божика. В 1949 році переселилися до ЗСА, доповнили свої вокальні й інструментальні сили і дають ряд концертів в ЗСА, Канаді, а в 1980 році виступали в далекій Австралії. Їх програма є різноманітною, цікавою, музикально сприємливою і на високомистецькому рівні і то в аспекатх вокальному, інструментальному і разом як цілість, моноліт. Бандуристи захоплюють своїм виконанням і репертуаром не тільки українців в діяспорі, але й чужинців. Капеля являється дуже важливим середником і носієм нашої культурн і музичної спадщини.

По смерті маестра Г. Китастого провід Капелею перебрав маестро Володимир Колесник, гідний спадкоємець великого діла. Він майстер вокально-кобзарського співу та музики, душа Капелі. Під його вмілим проводом хор з бандурами добився вершин. Працьовитий, здисциплінований і тонкий в нюансах та інтерпретаціях окремих пісень. Своєю оригінальністю і знанням він захоплює і чарує слухачів. Ансамбль складається приблизно з 45 виконавців: 14 бандуристів та 31 співак. Звичайно бандуристи також співають. Програма була дуже добре дібрана і складалася з двох частин. До першої частини входили такі пісні: „Заповіт", „Ой три шляхи широкії" муз. Степового, старовинні пісні „Встає хмара з-за лиману", „Гей злітались орли", „Думи мої", героїчна поема „Байда", дуже оригінальна і могутня версія, муз. Хоткевича. Друга частина складалася з пісень: „Грай кобзарю", муз. Г. Катастого, „Рано вранці новобранці", муз. Стеценка, „Ой літа орел", аранж. Хоткевич, „У тієї Катерини хата на помості", муз. Хоткевича, „Закувала та сива зозуля, муз. Ніщинського, фрагменти з поеми „Гамалія", муз. Лисенка, „Реве та стогне Дніпр широкий". У всіх цих піснях проявляється: добірність репертуару, добрий голосовий склад співаків, ніжна гра на бандурах, дібрані солісти, а надівсе вмілий провід і підхід дириґента маестра Колесника. Капеля звучала гармонійно як цілість, жодні голоси не виріжнялися і бандури достосувалися до вокалістів і зовсім не заглушували їх.

Капеля відмолоджується, хоч все ж таки є переважаюча кількість співаків старших віком. Належиться признання, що молоді люди знаходять час на проби, концерти, чим доказують своє зрозуміння і любов до нашої культури і пісні. Тарас Шевченко сам залюбки слухав наших пісень, а особливо кобзарських, і приспівував. Зі солістів вже знані нам тенори: д-р Юрій Оришкевич (до речі, з Клівленду) і П. Писаренко з баритонів: Я. Цісарук і Сорока та молодий бас-бандурист з Клівленду д-р Марко Фаріон. Дуже цікавою була рецитація Я. Цісарука з доброю дикцією і голосом на тлі бандур і хору в пісні „Катерина". Всі солісти вив'язалися добре голосово і своєю інтерпретацією, за що публіка нагородила їх щедрими оплесками.

Приємно ствердити що з Клівленду було аж 6 співаків і 5 бандуристів, себто 25 відсотків усіх виконавців і ми цією обставиною гордимося. Хочу також згадати дві родини: Дейчаківських і Махлаїв, які певною аналогією подібні до себе. Обі родини мають по три сини. Вони дістали високе образовання, суспільно активні, а наймолодші, Микола Дейчаківський та Олег Махлай, є талановитими і образовані музикально та зацікавлені кобзарською культурою. Маючи це на увазі ми можемо свобідніше віддихнути і глядіти в очі будуччині. Їх приклад є гідний до наслідування і щоб таких синів було більше. Олег Махлай ще проводить хор при православній українській церкві св. Володимира у Пармі, студіює медицину і музику. Всі брати Махлаї грають на бандурі.

Акустика і мікрофони на залі були задовільні.

Щодо негативів, то треба з прикрістю ствердити, що публіка тим разом чомусь не дописала. Була незадовільна кількість слухачів. Дивно було також, що при кінці концерту ніхто не дякував Капелі, ані не вручив квітів, як це звичайно водиться. Голова УЗО мгр Василь Ліщинецький був відсутній і, можливо, не було змоги його заступити.

Ми бажаємо Капелі бандуристів з їх невтомним дириґентом Колесником багато успіхів в їх нелегкій, але важній праці та в їх дальших роз'їздах і концертах. Дай Боже, щоб вони вже вкоротці могли концертувати у наших рідних, вільних містах України Києві і Львові.

Д-р Володимир Боднар

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У дописі „Фестиваль художніх фільмів Київської кіностудії ім. Олександра Довженка" (Свобода", ч. 129 з 12-го липня ц. р.) трапилися помилки. У третій колонці 8-ий рядок згори слід читати: „Серед суддів є розходження...", у 4-ій колонці 8-ий рядок знизу — „...велетнів українського духа".

Невтомний дослідник

Народився Володимир Візерканюк 1905 року в Коломиї. Глибоко в серце, ще замолоду, запала любов до рідного краю, до чару гірських краєвидів, до рідної Коломиї. Там же по закінченні середньої школи виїхав до Познаня і в 1931 році завершив студії дипломом маґістра фармації. Вдачею Володимир був дуже спокійний, чесний, скромний і не вибагливий.

Працюючи завідуючим аптек, мав повне довір'я і пошану від властителів. Воєнна хуртовина змінила всі пляни, але Володимир далі прагнув поглиблювати знання з хемії і в 1940 році був асистентом катедри неорганічної хемії при Львівському медичному інституті.

В 1941 році в м. Тартакові збомбардували дощенту його власну аптеку з медикаментами і приватне мешкання зі всіма засобами до життя. Опинившись у Відні, далі продовжував студії. У 1950 році еміґрував до Америки. Пощастило йому дістатися на працю до однієї з найбільших в Америці фармацевтичних лябораторій. Початки були не радісні — миття пробірок.

Згодом звернув на себе увагу своїм солідним і докладним ставленням до праці. Любив він свій фах і своєю наполегливою дослідницькою працею спричинився до того, що фірма, де попрацював 20 років, одержала 18 патентів, а його трактували науковцем і винахідником. У своєму фаху Володимир був піонером на полі технологічного розщіплювання медикаментів на дрібненькі кульочки величиною в макове зернятко, що послужило підставою до продукції багатьох медикаментів.

СВ. п. В. Візерканюк

Один найбільш загальновідомий з них Contac . Одна капсуля Contac, без лікарської рецепти, охороняла пацієнта від перестуди протягом дванадцяти годин. Емульсія для покриття зернят була в трьох степенях тривалости в людському організмі. Одна третя розчинялася відразу по прийнятті, через чотири години друга і після восьми годин решта — разом 12 год. Для працюючих дуже практично. Цей продукт приніс величезний успіх на ринку збуту і більйоновий дохід підприємству. Його наукові дослідження в плинних середниках стали наслідком продукту Duatrol.

Будучи вже на емеритурі, опрацював і одержав патент на більш удосконалений процес — Coting (для покриття медичних зернят „pellets") зредуковавши дуже шкідливий середник для занечищення повітря („pollution") і до тогож дорогий — з 25% до 0.25%.

Прожив Володимир Візерканюк понад 83 роки без претенсій, вимог, чванства з вічним почуттям ностальгії. Не заімпонував йому надмірний добробут Америки, люксуси модерного життя, бо його Гуцульщина була понад усе.

Похований у Філядельфії на Факс Чейс.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ

СВ. П.

Степанії Наталії Ворох

з дому Маньовська

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.,
в середу, 16-го серпня 1989 р. о год. 6:45 ранку.

Про молитви за душу Покійної просять:

муж — СТЕПАН
син — ВОГДАР з дружиною МАРТОЮ і дітьми — ЛЯРИСОЮ, ХРИСТЕЮ І МАРКОМ
син — СВЯТОСЛАВ з дружиною ЛЮБОЮ і дітьми — АДРІЯНОМ, ЮРКОМ, МИРОСЛАВОМ, УЛЯНОЮ, ПЕТРУСЕМ І ПАВЛУСЕМ
син — РОМАН
дочка — РОСАННА

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 16-го серпня 1988 р. відійшла у Вічність
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

СВ. П.

СТЕПАНІЯ НАТАЛІЯ ВОРОХ

з дому МАНЬОВСЬКА

Від моїх дітей і внуків і від себе самого цією дорогою складаю найсердечнішу подяку Високопреподобному Отцю Ігумену Богданові Лукій ЧНІ, нашому дорогому парохові за відвідини моєї Найдорожчої Дружини в лікарні і в дома, заосмотрюючи Найсвятішими Тайнами.

Їх Преосвященству Єпископові Кир Василеві Лостенові за похоронні відправи, парастас, разом з отцем парохом і за прощальні зворушливі слова, які в той же сам час скріплювали нас у християнській вірі про життя небесної вічности. Я з родиною вдячні отцеві Пароxові за Святу Літурґію, духовий корм Істинами Святої Евангелії та за відпровадження Тлінних Останків на місце Вічного Спочинку.

Найсердечнішу подяку висловлюю з дітьми і внуками Високопреосвященнішим Архиєпископам — Митрополитам Кир Стефанові Суликові і Кир Максимові Германюкові, Преосвященнішим Єпископам Кир Михаїлові Гринчишинові і Кир Михаїлові Кучмякові за надіслані співчуття, за Святі Літурґії і молитви про Божі ласки для душі моєї незабутньої Дружини, Мами і Бабці.

Глибока вдячність за листа співчуття Отцю Протопресвітеру Артемові і Паніматці Олександрі Селепинам.

Глибоке спасибі нашому, так в Америці, як і Европі, відомому високомистецькому Хорові церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, під кермою незаступимого маестра Михайла Добоша, який чудовими українськими церковними мельодіями під час Парастасу і Святої Літурґії заносив молитви до Господа Бога за спокій душі моєї найдорожчої Дружини.

Сердечно дякую, за до сліз зворушливі спомини похресника Покійної, нашого братанича Любчика, який немов на фільмовій стрічці виявив життеві моменти сорокрічнього шляху Хресної Мами у цій щасливій новій батьківщині та тісно пов'язане, братерське співжиття родин двох братів Ворохів.

З глибини серця дякую дорогому братові Влодкові з дружиною Марійкою, з дітьми і внуками, що в невимовно тяжкий час прийшли з душевною поміччю зболілим серцям нашим. Таку же саму глибоку вдячність висловлюю моєму сватові Іларію Голіяту за добре серце і розраду в гіркий для мене і моїх час, сам переживши таку саму втрату декілька років перед тим.

До глибин душі вдячний за спомин д-р Ліди Ходорівської-Голінатої, товаришки від першої кляси „Рідної Школи" в Чорткові, де батько покійної Дружини був управителем, а мама учителькою. Цей спомин залишиться китицею незабудьків на все життя у нашій пам'яті, а в мемуарах „Чортківської округи" на полицях бібліотек, як документ духового розвитку української дітвори в „Рідних Школах", в яких вже в заранні буття молоде покоління кристалізувало свої національні відчування.

Зі зворушенням і неоціненою вдячністю я з дітьми і внуками вслухувались у слово сеньйора журналістів української преси ред. Івана Рудницького-Кедрина, який складав співчуття від Президії і Управи НТШ. Згадуючи телефонні розмови подивляв він соняшний настрій у моєї незабутньої Дружини, хоч знав, що хворіла, відчував бадьорість, однодумність і піддержку свойого мужа у його всесторонніх заінтересуваннях. За цей спомин і співчуття, йому достойному, складаю від себе і моєї родини найщирішу подяку.

Також висловлюю глибоку вдячність від себе і цілої моєї родини найвизначнішому лідерові-сеньйорові нашої громади проф. Михайлові Цяпці, — голові „Об'єднання Українців в Америці — Самопоміч", який рівночасно є головою „Стейтового Комітету Гарвардського Проєкту" за спомин про Покійну, віддану маму українку, вірну дружину мужа та про співзвучність з ідеями мужа і повну піддержку його у родинних і громадських діяннях. „Над все, це була найбільше віддана дружина, мама і бабуня патріотка" — закінчив своє слово проф. Цяпка.

Сердечно вдячний за участь у похоронних обрядах дорогим Директорові Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету проф. Омелянові Пріцакові, що знайшов час і потрудився прибути з Кембріджу віддати останню прислугу моїй найдорожчій Дружині. Рівночасно висловлюю глибоку подяку голові Фонду Катедри Українознавства мґрові Степанові Хемичові і його заступникові д-р Романові Процикові за труд і за квіти від ФКУ і УНІГУ.

Невимовно вдячний моїм друзям — колеґам зі студій і приятелям моєї родини докротам: Олесеві Ґудзякові, Івасеві Кіндратові, Юркові Кушнірені, Івасеві Кизикові за прибуття з далеких відстаней зі своїми Дружинами і за останню прислугу моїй найдорожчій Дружині — за піднесення її тлінних останків на місце Вічного Спокою. А ще особливо вдячний другові докторові Івасеві Кіндратові за теплий і сердечний допис про мою Дружину у „Свободі" 28-го жовтня 1988 р., число 206, в якому вказав на не легке, воєнними і післявоєнними обставинами скомпліковане, але яке ж одначе щасливе сімейне наше з Фунцею і діточками життя. Дякую Дорогий Івасю, бо Ти нас дуже близько знав. Я б нічого не міг був осягнути в житті без моєї Фунці. Вона була для мене метою, світлом і дороговказом. Її бажання залишаються і надалі вказівками моєї праці для родини і громади.

Сердечну подяку складаю дорогим приятелям панству Богданові і Марії Робакам за турботливість і душевну піддежку у той преважкий час, як також за квіти при домовині моєї незабутньої Дружини.

Щиросердечно дякую Президії Секретаріяту СКВУ за надіслані співчуття 20-го вересня 1988 р., яке підписали президент СКВУ д-р Петро Саварин з дружиною п. Олею і члени Президії: п. Василь Кирилюк, інж. Мирон Барабаш, пастор Йосафат Іваськів, д-р Іван Флис, д-р Марія Квітковська, п. Леонід Філь, п. Зенон Дуда, п. Іван Олексин, п. Ярослав Білак, мґр Іван Геврик, д-р Франк Мартинюк, адв. Б. Долішний, проф. Любомир Винар, проф. Евген Рослицький, проф. Роман Дражньовський, ред. Ігнат Білинський, д-р Любомир Романків, д-р Богдан Шебунчак, п. Люба Крупа, п. Олександра Ковальська, п. Орися Муж, п. Ю. Карманін, інж. Ярослав Соколик. До цього долучились товариші з Чортківської гімназії „Рідна Школа", які перебувають в Торонто, Канада. Картку співчуття підписали — моєї Дружини і моя учителька Чортківської гімназії проф. Ольга Волощук-Басарабова і товариші: Оля і Ярослав Ґембатюки, отець Мирослав Байрак, Ірина Біловус, Іван і Христя Іванчишини і Наталка Тарнавська — Голова та яка зайнялась організацією тієї акції будучи керівником бюра СКВУ.

Сердечна подяка вище згаданим членам Президії СКВУ і гімназійним товаришам, які разом зложили 520.00 долярів на Світову Фундацію СКВУ, як нев'янучий вінок на могилу моєї Дружини. Долучуючи 1000 долярів моїх власних до цієї суми на Світову Фундацію СКВУ, бажаю постійним збільшуванням її утривалити пам'ять про мою незабутню Дружину, яка зі мною повністю солідаризувалась і додавала сил і заохоти працювати для добра нашої найвищої Світової Репрезентації і народу.

Разом з дітьми і внуками сердечно дякую за молитви і всім, що замовили Служби Божі: Отець Лев Гайдуківський, Андрій Ціховляс, Іня Копачинська, Іван і Анна Ґенсьор, Мері Марґетон, Катерина Шеремета, Стефанія Шопа, Ріхард і Ґрейс Раел, Осипа Качалуба, Михайло Матіяш, Розалія і Михайло Дубей, Юрій і Божена Полянські, Федір і Пані Луцишин, д-р Богдана Свистун Рівес, Маріян і Анна Кормило, Андрій Андреюк, Наталія Кушмяк, Осипа Смішкевич, Христина і Юрій Ференцевич, д-р Любомир і Оксана Кузьмак, Володимир і Ліда Данилюк, д-ри Люба і Юрій Стефанівські, д-р Юрій і Надія Кіґічак, мґр Олександер і Ольга Смаль, Йосиф і Марія Лисогір, Осип і Ірена Гопинський, Антін і Уляна Тимкевич, мґр Володимир і Христина Баранецький, д-ри Ярослав і Ліда Ляшевич, д-р Ірина Терлецька, мґр Іван і Іванна Хамуляк, Люба Савойка, Теодор Чіх, Богдан і Марія Полянський, П. Й. Філ. Монтіцело, п. Де Пінто, Е. і И. Вокатуро, Джесі Т. Антоній Вокатуро, Ренато і Джозефін Спаґнольо, Мері Кольбе, Родина Паскуззі, Омелян і Марійка Гельбіки.

Разом зі всією моєю родиною висловлюю щиру подяку всім за вінки і квіти: Дорогому братові Влодкові з дружиною Марійкою, дочкою Заінею і внучкою Хризанною, дорогому похресникові покійної моєї Дружини д-рові Любчикові з родиною, д-рові Богданові і Валі Новаківським, д-рам Мілі і Маркові Олесницьким, Родині Мисків, Ренато і Йозефіні Спаґнолі, Медичній Групі зі Сейнт Барнабасу, д-р Лідії і Марійці Голінатій, Родині Кирейко, д-рам Джекобс, Віскузо, Лаймен, Мульґанкар, Дирекції УНІГУ і Головній Екзекутиві ФКУ, Панству Богданові і Марії Робакам, Медичній Групі Медовланд Шпиталя, Родині д-ра Стенлей Мікульського, д-ра, Джозеф Дженаро і Франк Дурзо, Лікарям і Сестрам д-рам Джозеф Дженаро і Франк Дурзо, Лікарям і Сестрам Шпиталя, д-р і Пані Бейкер, Аксель і Дарії Сушків Меґрле.

Сердечно дякую всім, що надіслали листи і картки співчуття: Аполонія Книш, Нестор і Марта Базарко, Юрко і Мирося Граби, Іван і Христя Клюфас, Отець Протопресвітер В. Іващук, Олег і Марта Дуткевичі, д-р Роман і Лідія Осінчуки, д-р Юліянна Осінчук, Галина Копачинська, Зірка, Мирон, Оля і Таня Смородські, Софія Ориняк, Наталія і Петро Мельник, Евелін Вреденгаґен, Вільма Донадт, д-р Марко і Рома Ґудзяки, Лідія Мостовий, проф. д-р Дмитро Штогрин, Орест і Дарія Мостові, інж. Адріян і Лідія Стецик, д-р Павло і Дарія Пундії, Іванна Мельник, Волтер і Катерина Карчевскі, Джон і Вірджінія Ґуденас, Йолянда Больден, Синді Маршал, Дон Вілярдо, П. Генилевіч, Су Ферше, Мері Еллен, Льорі Джейкоб, Й. Стипульковскі, Ф. Солінскі, Е. Д. Курайн, Ср. Де Карлі МПФ, Ірка Лішман, Патрик Клярк, Розе Анна Май ОҐрейді, д-р Рас Біюндо, Гелен Фраєрмут, Марія Сантос Бриноні, Вільям і Зельма Стайнман, Христя і Юрій Навроцькі, Марта і Володимир Турянскі, д-р Теодозій і Люба Крупи, Любов Коленська, Леонія, Петро і Юрій Гальські, д-ри Юрій і Стефанія Бережницькі, д-р Михайло і Марія Логази, Орися і Богдан Комаринські, д-р Михайло, Роксоляна і Ліля Найдани, інж. Олександер і Анна Пришляки, А. Коренець, Надя Яворська, інж. Іван Філімончук, адв. Роман і Ольга Гуглевичі, інж. Анатоль і Уляна Вовки, Марія Ґурецка, д-ри Марія і Ігор Гурини, проф. Андрій і Ірина Дзедзики, Володимир і Марія Левицькі, Лідія Муращук і Онишкевичі, Марія Крамарчук від Комітету Гарвардського Проєкту у Рочестері, Н. Й., Е. Арґаляс, Микола Щербак, Михайло Хитра, д-р Ахіль і Віра Хрептовські, Евгенія Бутенко, Г. Е. Кринські, Лідія Гандзій Кісь, д-р Іван Гвозда, Отець Йордан Мисьлівец, Генрі Клем, Родина Цюняків, проф. Отто і Наталка Зіцельсберґер, Леонід Лиман, Родина Нізборскі, Арон і Джулі Стайнберґ, Е. Копистенскі, Ірина, Оксана і Тарас Ванчицькі, Ярослав і Надія Пастушенки, інж. Любомир і Іванна Калинич, Богдан і Ярослава Божемські, проф. Дарія Каранович, проф. Таїса Богданська, д-р Роман і Евгенія Голіят, проф. Богдан і Ізидора Боярські, проф. Орест і Михайлина Богонос, інж. Микола і Лідія Бульби, Лідія Соробей, Іван і Оля Пшоняки, проф. Володимир Жила, д-р Юрій Дуткевич з родиною, адміністрації лікарень: Сейнт Барнабас, Сейнт Мері, Ірвінґтон Дженерал, Медовланд.

Від себе і від моєї родини складаю щиросердечну подяку всім, що зложили пожертви на добродійні цілі:

ЗУАДК — Анни Сверстюк Фонд:

Проф. Таїса Богданська	$50.00
проф. Дарія Каранович	25.00

На ГУРТОЖИТОК В БІЛОМУ БОРІ в ПОЛЬЩІ:

д-р Богдан і Богдана Худьо	$100.00
проф. Андрій і Ірина Дзедзик	50.00

ФОНД РОЗБУДОВИ ЛІКАРНІ СЕЙНТ БАРНАБАС В ЛІВІНҐСТОНІ:

д-р Ален Бейльор	$50.00

НА СЕРЦЕВУ АМЕРИКАНСЬКУ АСОЦІЯЦІЮ:

д-р Артур Бренер	$30.00

НА ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ:

д-р Іван Кіндрат	$100.00
п-во Богдан і Марія Робаки	50.00
д-р Роман і Лідія Осінчуки	50.00
адв. Роман і Ольга Гуглевичі	50.00
інж. Олександер і Анна Пришляки	50.00
пані Осипа і діти — Марта і д-р Борис Качалуби	50.00
проф. Володимир і Лідія Фіцаловичі	50.00
д-р Богдан і Валя Новаківські	50.00
д-р Мирослав і Зоряна Смородські	25.00
проф. Богдан і Ізидора Боярські	25.00
пані Е. Копистенскі	20.00

НА СВІТОВУ ФУНДАЦІЮ СКВУ:

д-р Теодозій і Люба Крупи	$100.00
панство Н. і М. Головаті	50.00
панство Іван і Христя Іванчишин	50.00
пані Ірина Біловус	25.00
панство Оля і Ярослав Ґембатюки	25.00
д-р Петро й Оля Саварини	25.00
д-р Богдан Шебунчак	25.00
інж. Мирон Барабаш	20.00
п. Ярослав Білак	20.00
проф. Ольга Волощук-Басарабова	20.00
п. Зенон Дуда	20.00
п. Олександра Ковальська	20.00
д-р Евген Рослицький	20.00
п. Леонід Філь	20.00
о. Мирослав Байрак	10.00
п. Юрій Гвосдулич	10.00
пастор Й. Іваськів	10.00
п. Ю. Карманін	10.00
д-р Марія Квітковська	10.00
п. Василь Кирилюк	10.00
п-ні О. Муж	10.00
інж. Ярослав Соколик	10.00

Дякую похоронному заведенню Литвин-Литвин в Юніон, Н. Дж. за гуманну і совісну обслугу.

Ще раз всім сердечно дякую за Святі Літурґії, молитви, квіти, співчуття, пожертви на добродійні цілі і за віддання останньої прислуги моїй Найдорожчій Дружині, Мамі і Бабці і відпровадження Тлінних Останків на місце Вічного Спокою.

Муж — СТЕПАН з Дітьми і Внуками

•

В пам'ять Дружини, складаю 1000 долярів на окремий фонд при Українському Лікарському Товаристві Північної Америки, який буде помічним хворому молодому лікареві і його родині.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

на СОЮЗІВЦІ

в днях 1-4-го вересня 1989 року

(Labor Day Weekend)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1989

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 23-го серпня 1989 р. **Зголошення одержані після 23-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.**

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, Ю. Попель.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 1-го вересня — год. 1:00 по пол. на **Союзівці**: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до суботи, 26-го серпня.**

Субота, 2-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці:
1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 ранку в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 2-го вересня, о год. 11:30 вранці
за
ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК
та
ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

10 і нижче, 11 і 12 років

25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. довільні гінці

13-14 років
15 років і вище
50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. — змінні гінці

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох (трьох) індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Реєстрація відбудеться над басейном в суботу, 2-го вересня, лиш від год. 9:30 до 10:30 вранці. Вписове виносить 3 дол. від змагуна (-ки).

Комісія змагань: **Е. і С. Зиблікевич; М. Бокало; М. Ґерич; Х. Кушнір; Ю. Тарасюк; О. Напора; Т. і Л. Калита; С. Галавай.**

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Гокейовий клюб Калґарі „Флеймс" відвідає Київ

У київській „Спортивній Газеті" з 22-го липня ц.р. появилася нотатка під заголовком „Нехай контакти ширяться", в якій кореспондент Л. Каневський описав зустріч і розмову делеґації Національної гокейової ліґи з представниками Державного спортового комітету України в справі недалеких відвідин Калґарі „Флеймс" столиці України.

У цій нотатці Каневський, між іншим, написав: „Керівник невеличкої делеґації Національної гокейової ліґи Д. Никсон підкреслив, якого великого значення надають за океаном першій візиті клюбових команд до СРСР. Зокрема він сказав, що в Канаді та ЗСА живе кілька мільйонів українців, які з особливою увагою дивитимуться телевізійні трансляції з Києва. Виступ Калґарі „Флеймс" послужить розширенню товариських зв'язків між братами по крові. У наших спортовців немає від вас ніяких таємниць, — зазначив Д. Ніксон. — Ми розуміємо, що не всі бажаючі подивитися наш „живий" гокей зможуть побувати в спортових палатах, де виступатимуть „Флеймс" і Вашінгтон „Кепітолс". Але наші команди ще й тренуватимуться, зокрема два зайняття проведуть у Києві. І ми запрошуємо на них усіх, хто хоче якомога ближче познайомитися з нашими гравцями. Тренування будуть відкритими. Перед Києвом представники НГЛ побували в Москві, Ленінграді і Ризі... Київським гостям дуже сподобалися, умови, які тут, як і в інших містах, є ідеальними. Приємно, що не виникає проблем..." А потім у ролі інтерв'юєра опинився Ф. Шаєр, який відповідає в НГЛ за зв'язки з телебаченням. Ось тоді й з'ясувалося те, з чого ви, шановні читачі, почали читати ці рядки. Бо нашого гостя цікавила інформація про „Сокіл". Що за команда, коли створена, які гравці в ній найкращі. Найбільше враження на Ф. Шаєра справило те, що минулого сезону київські гокеїсти двічі перемогли ЦСКА (упривілейований гокейовий клюб Червоної армії в Москві. — О.Т.), який за океаном добре відомий. На закінчення розмови Л. Каневський звернувся до гостей з таким запитанням:

— Цими днями в пресі промайнуло повідомлення про те, що два канадські кошиківкарі литовського походження виявили бажання грати у вільнюській „Сатибі" (найкращий литовський кошиківковий клюб в сучасній Литві. — О.Т.). В Канаді є гокеїсти українського походження. Якби хтось із них забажав виступати в „Соколі", це було б можливим?

— Гравці НГЛ зв'язані контрактами, — відповів Л. Стровлер. — Таке бажання може здійснитися лише після того, як закінчиться термін угоди. Тоді ніщо не заважатиме комусь спробувати себе на батьківщині предків. Справді, може, ми й доживемо до того часу, коли не тільки наші гравці виступатимуть у зарубіжних клюбах, а й у наших командах з'являться іноземці, — закінчив мрійливо Л. Каневський.

Ці мрії можуть дуже швидко здійснитися, якщо українські спортовці зуміють піти слідами спортовців Литви, що поволі, але певно відв'язуються від імперіялістичного російського воза і створюють свої, незалежні від Москви спортові федерації. В Канаді, поза українськими гокеїстами в НГЛ, сотні інших перспективних гокеїстів українського походження є в різних професійних і навпівпрофесійних лігах, ряд яких могли б виступати в найсильніших гокейових клюбах України, так як деякі змагаються в скандинавських і інших европейських країнах. Одначе до цього досі не допускали спортові російські політруки, які навіть затаювали перед симпатиками гокею в Україні факт про це, що українські гокеїсти в Канаді і ЗСА дорівнюють найкращим у світі в цьому роді спорту. І врешті широкий круг читачів Київської „Спортивної Газети" і через неї мільйони спортовців в Україні власними очима прочитали про факт, що тут за океаном не тільки живе кілька мільйонів українців, але і є українські гокеїсти, яких симпатики київського „Сокола" бажали б побачити в його складі. Хто знає, може і здійсняться їх і Л. Каневського мрії?

Львів „Карпати" — Ліепая „Звейнієкс" 0:0

У 21 рунді ігор за чемпіонат II-ої ліґи СССР, Львівські „Карпати" закінчили несподівано „сухим" ремісом — 0:0. Нині „Карпати" займають в показнику табелі ігор четверте місце, маючи на своєму конті 28 точок. Лідер II-ої ліґи має 34 точки. Львів'яни націлилися на здобуття чемпіонату і авансу до I-ої ліґи, але російські спортові політруки роблять всякі зусилля і трюки, щоб цей популярний український клюб не осягнув бажаного успіху.

Як відомо, провід „Карпат" нав'язав контакт з УСВТ „Чорноморська Січ" і згідно з досі відомими фактами „Карпати" мають приїхати до ЗСА на турне в 1990 році, яке організує УСВТ „Ч. Січ". В 1991 році в Україну поїде збірна українців ЗСА, що його в свою чергу організують „Карпати".

Київ „Динамо", Одеса „Чорноморець", Харків „Металіст" і Донецький „Шахтар" дійшли до 1/8 фіналу за чашу СССР

У відплатних змаганнях 1/16 фіналу за чашу СССР на наступний 1990 рік, Київське „Динамо" перемогло клюб з Алма-Ати „Кайрат" — 3:1 і цим самим ввійшло до 1/8 фіналу за чашу імперії. Переможні ґолі для українського клюбу здобули: Беланів, протасов і Рац. Одеський „Чорноморець" елімінував Запорізький „Металург" єдиним ґолем, що його здобув Гецько. Донецький „Шахтар" переміг Ланчхут „Гурію" вислідом 4:2, а Харківський „Металіст" виграв воковером після того, як Благовєщенський „Амур" не з'явився на змагання. Згідно із льосуванням змагань в 1/8 фіналі українські клюби мають таких суперників: Київ „Динамо" — Тбілісі „Динамо", Одеса „Чорноморець" — Москва „Торпедо", Харків „Металіст" — Ташкент „Пахтакор" і Донецьке „Шахтар" — Куйбишів „Крила Рад".

13-го і 27-го вересня ц.р. Київ „Динамо" має визначені зустрічі за чашу Европи (УЕФА) з відомим мадярським клюбом МТК-ВМ Будапешт.

МТК-ВМ Будапешт — це один з найславніших футбольних клюбів Мадярщини (заснований 1888 року), має на своїому конті досі неперевершений рекорд здобутих дев'ять за порядком з усіх 19-ти чемпіонатів країни. Дев'ять разів здобув чашу Мадярщини.

Мончо Монсальве мріє дістати О. Білостінного

Недавно в столиці України побував тренер відомого еспанського кошиківкового клюбу „КАІ" — Мончо Монсальве, який провів вступні переговори з керівниками найсильнішого українського кошиківкового клюбу київського „Будівельника" в справі законтрактування чолового змагуна — Олександра Білостінного. В розмові з кореспондентами Монсальве, між іншим, сказав: „Всі роки я уважно стежив за кар'єрою Білостінного, радів його успіхами, найбільшим з яких вважаю золоту олімпійську медалю. Гадаю, що поява в моєму клюбі „КАІ" чемпіона Сеульської Олімпіяди зробить честь нашому клюбові..."

Спонзором „КАІ" є місцевий банк, а також такі славні компанії як „Дженерал Моторс" і „Опель".

(от)

ВІДІЙШЛИ
● ВІД НАС ●

АЛЕКСАНДЕР Е. СМАЛЬ, член УНС Відд. 27-го Т-ва „Орлик" в Нюарку, Н.Дж., помер 25-го липня 1989 року на 79-му році життя. Нар. 1910 року в Лопатині, Україна. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, сестру Софію Чеховську з Родиною в Польщі, синів Олега Дуткевича з дружиною Маршою, Юрія Дуткевича з дружиною Дебі, Андрія Дуткевича з дружиною Евою, доньку Таню Таланчк з мужем Володимиром і 12 внуків. Похорон відбувся 29-го липня 1989 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Лапичак, секр.

ДМИТРО ТХОМИК, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янґставн, Огайо. помер 2-го квітня 1989 року на 79-му році життя. Нар. 3-го листопада 1909 року в Турзанську, Україна. Членом УНС став 1979 року. Залишив у смутку синів Петра, Михайла й Івана, дочку Ольгу Ґоліч і брата Андрія. Похорон відбувся 5-го квітня 1989 року на цвинтарі Кальварія в Янгставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

КАРОЛИНА СМІТ, член УНС Відд. 291-го ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, померла 17-го червня 1989 року на 88-му році життя. Нар. 1901 року в Мадярщині. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку синів Роберта і Теодора Борзаків. Похорон відбувся на цвинтарі Арлінгтон Меморіял Парк в Каммінг, Ґа.

Вічна Її Пм'ять!

Віра Напора, секр.

МИРОСЛАВ МАРКОВИЧ, член і секретар 142-го Відд. ім. св. Михаїла в Елізабет, Н.Дж., помер 16-го липня 1989 року на 67-му році життя. Нар. 7-го жовтня 1921 року в Україні. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Евгенію, дочку Евгенію Ґодфрі, внук Родні Стефана і внучку Кетрин Гелен. Похорон відбувся 20-го липня 1989 року на цвинтарі Роздейл Меморіял Парк в Лінден, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ГЕЛЕН ФЛЕЧЕР, член УНС Відд. 316-го в Рочестері, Н.Й., померла 18-го червня 1989 року на 57-му році життя. Нар. 3-го січня 1932 року в Рочестері, Н.Дж. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку сестру Анну Ґаллягер. Похорон відбувся 21-го червня 1989 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Її Пам'ять!

Іван Залуга, секр.

МИХАЙЛО ПІТКОВА, член УНС Відд. 58-го в Ютиці, Н.Й. помер 7-го липня 1989 року на 73-му році життя. Нар. 1916 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС став 1933 року. Залишив у смутку дві замужні сестри — Анну і Джені та шість племінників, а також дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі Вест Скайлер, Ютика, Ню Йорк.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Ковалевська, секр.

ПЕТРО САВИЦЬКИЙ, член УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо, помер 7-го липня 1989 року на 81-му році життя. Нар. 29-го червня 1908 року в селі Нанчілка Велика, Самбір, Зах. Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Ольгу Вілчевську і чотири дочки: Кристу, Софію, Ірену і Марію. Похорон відбувся 10-го липня 1989 року на цвинтарі Кальварія в Янгставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.